

den12. mann

4/2007 – Kr. 20,-

MESTER 2007

Gullet gir meirsmak

”Vi har stått der i nederlagets time. Stått fast gjennom nederlag ette nederlag. 9 og 10–0 på Lerkendal. 7–1 på Nadderud, 6–0 på Ullevål, 4–0 på Briskeby. Men ette 44 år e forbannelsen brutt. Seierens dag e komen. Mine venner, gullet e heme, vi e de beste, HEIA BRANN. Seriemester år 2007:)”

Dette var ei av dei euforiske meldingane eg fekk frå ein ung medsupporter den kvelden Brann slo Lyn. Sjølv var eg i Etiopia på jobb, med ei dårleg internettlinje . Gjett om eg akkurat då kjende meg feilplassert!

For meg kom den store festen mandagskvelden to veker seinare då Brann faktisk ikkje spela i det heile. Då var det slutt på alle reknestykke om kva som eventuelt kunne gå gale for at det ikkje vart gull: Gullet var endeleg heme!

Det var noko ekstra å feira i sentrum – utanfor og innanfor på Fotballpuben – med alle dei som eg har delt årelange opp- og nedturar med. Orda strakk ikkje til, kjenslene sprengde språket. Det var fleire enn meg som stort sett berre gjekk rundt og smilte, delte ut klemmar til medsupporterar og berre let ordet smelta på tunga: ”Seriemeister!”

Sjølv synest eg alltid brannrusen er sterk nok utan stimulansar i tillegg, men det var andre som forkynte at denne kvelden skulle ølglaset stå: ALT skulle hugsast frå ein slik fantastisk kveld!

Så blei det fest på fest framover med kampen mot Viking og medaljeseremoni. Gulljubel og brannfest gav meirsmak. Sjølv om Martin Andresen ikkje vert med, vil me andre gjerne stå på Festplassen og hylla laget og klubben også neste år.

Internt i Brann er fokuset allereie retta mot nye mål. Klubben skal få meir europeisk erfaring; det er sjanse til å nå Champions League; og dei gode serieprestasjonane skal gjenskapast.

Det hastar også å fullføra utbygginga av Stadion. Dei lange billettøkøane i haust fortel at større kapasitet hastar og . Og ”vasspolo-kampen” mot Suduva var eit tydeleg signal om at grasmatta er overmoden for utskifting. Dette blir dyrt.

Då har ikkje klubben vår råd til at spelarar går gratis til andre klubbar eller spekulerer i å verta bosmannspelarar. Frå supporterhald gjev me sjølvsagt full støtte til Roald Bruun-Hansens forsøk på å unngå dette mest mogeleg. Det var viktig både for Erik Huseklepp og Brann at den unge spelaren vart verande i klubben. Håpar ikkje prislappen vert for tung bær for ungguten!

Åshild Samnøy
redaktør

Brannsupporter med god greie på fotball...

På Nøstet sitter det en eldre mann som liker å omtale seg selv som brannsupporter. Vi har samlet en del uttalelser han har kommet med i løpet av denne sesongen.

Før sesongen hadde Davy tabell-tipp på bloggen sin og plasserte Brann på syvende plass med følgende begrunnelse: ”Brann kan en aldri avskrive - og heller ikke regne med eller stole på. I sum blir det gjerne midt-på-treet av den bergenske berg-og-dalbane-fart. Fjorårsfiaskoen henger i. Det ligger nedtur i luften mellom de syv fjell.”

15. juli 2007 (Intervju med Fotball-bladet Tips):
På spørsmål om hvordan det står

FKH-supporter Marlene Knutsen og Davy Wathne fredag kveld før cupfinalen. Foto: Radio Haugaland

til i Brann (dette var dagen etter at et feriepreget brannlag hadde tapt 3-0 mot Aalesund): ”Klubben er i krise.” uttaler Wathne. Og fortsetter ”Viktige lokale spillere er på vei ut, mens andre spiller uten hjerte for klubben og ønsker seg

bort. Krise er det rette ordet her.” Og på spørsmål om hvordan Brann kommer til å gjøre det i Europa i år (dette var før første kamp mot Camarthen) svarer han: ”– Jeg har hvertfall ingen illusjoner som at Brann skal gjøre det bra i Europa i år. Akkurat nå tror jeg de har nok med å konsentrere seg om serien, for laget er i krise.” og fortsetter: – Å innbille seg at Brann kan hevde seg i Europa i år, blir i beste fall et selvbedrag.” Grunnen til hvorfor det går så dårlig med Brann har han også: ”- Klubben har ført en dårlig personalpolitikk i flere år. Man må finne balansen mellom å behandle stjerner med respekt men også stille krav. Der har Mjelde sviktet, og nå er det anarki i klubben.” og forteller videre

den 12. mann

den 12. mann er et uavhengig medlemsblad for Brann Bataljonen Bergen, skrevet av og for Brann-supportere. Synspunktene i bidragene reflekterer ikke nødvendigvis Bataljonens eller redaksjonens felles mening, men står for forfatternes egen regning. Neste nummer kommer en gang neste år.

I redaksjonen for dette nummeret:

Åshild Samnøy (redaktør)
Per Arne Flatberg
Tor Henrik von der Ohe
Geir Vårdal
Leif Morten Nygård
Alexander Osdal
Gina Barstad
Martin Viksund

Foto: Eivind Lowzow, Rune Nilsen, Per Wie, Tom Engelbrecht, Erik Ingebrigsten, Einar Eriksen, Vegard Klaus O. Lilletvedt, Manuel Alberto Jerez Gomez, Stian Andre Sørensen, Jannicke Griffin Næsse, Hector Alonzo Vestbø, Caroline Mo Vik, Dan Igland, Sabrina Johannessen, Alvilde Flaskerud, Cecilie Misje, Bjarte Træen, Thor Henrik Gjesdal, Jan Gunnar Solli, Erik Huseklepp, Radio Haugaland, Adresseavisen og redaksjonen

Andre bidragsytere: Stig Elvis Furset, Gunnar Evensen og Rune Landquist

Grafisk produksjon: Leif Morten Nygård

Trykk: Unigrafisk Blankett/Hurtig-Trykk

Kontakt den 12. mann:

Åshild Samnøy
den12.mann@hotmail.com

Internett: d12m.fanziner.net

Facebook:
www.facebook.com/group.php?gid=2362113294

Kontakt Bataljonen:

styret@bataljonen.no
www.bataljonen.no

Org. nr. d12m: 986 906 533
Redaksjonsarbeidet avsluttet 18/11-2007.

Dette har du betalt for:

Side 1	Gullet kom hem (Foto: Rune Nilsen)
Side 2	Leder: Gullet gav meirsmak
Side 3	Denne siden
Side 4	Hva skrev Bohinen til Huseklepp?
Side 5	Slutten på skotsk magi?
Side 6	Mjelde forklarer suksessen
Side 9	d12m for ti år siden
Side 10	Supporternes egne gullbilder
Side 17	I trøndernes fotspor
Side 17	Brann-parasittene
Side 18	RBH: Slik skal gullet forvaltes
Side 19	En trønder skriver i d12m
Side 20	Spillerportrett – Håkon Opdal
Side 24	Web-TV
Side 25	Martins mangfoldige timeplan
Side 26	Runar vil hem
Side 29	Quiz
Side 30	Slik var sesongen 2007
Side 32	Noen kjappe – PVM
Side 33	Stig Elvis
Side 34	Derfor kom gullet hem
Side 37	Billetter og sånt
Side 38	d13m

HVA SKREV BOHINEN TIL HUSEKLEPP?

Det har vært en del skriverier om at en Stabæk-leder har sendt plagsomme SMS til en brannspiller.

Vi snakker om hhv Lars Bohinen og Erik Huseklepp, men av hensyn til de pårørende kaller vi dem "Lars Bohinen" og "Erik Huseklepp". Da "Erik Huseklepp" fant igjen mobilen sin onsdag morgen (dagen etter hans pressekonferanse angående hans fremtid), lå det en hel haug med sms'er fra "Lars Bohinen" i inboxen:

Tirsdag 13.november:

Kl. 12:59: "Halla balla! Skal du ik snart offentliggjøre at du kommer til Stabæk lizzom? Klemz & koz fra Larz :-)"

Kl. 13:04: "Yezzzzz! Så jævla kuult, azz! Ser at du skal ha pressekonf klokka 13:15!!!. Ler mg ihjæl når berrgensera skjønner atte du har gått til ozz lizzom! :-)"

Kl. 13:14: "Nå skal de bli lange i maska i Bergen azz! Can't wait!"

Kl. 13:17: "HELVETES JÆVLA KUK! FY FAEN FOR EN SVIKER, AZZ! JUDAZ!"

Kl. 13:18: "I h8 U, jævla schvin! Fuck you azz! :-)"

Kl. 13:20: "Fy faan! Dette skarru få angre azz! Vent dg etter job i dag azz! Du skal få så jævla m grisebank! Ingen kødder med Larz!"

Kl. 13:26: "Åffer i helvete skarru spelle i Brann? Har Monz gitt dg ei blowjob for å bli? Priceless azz!"

Kl. 13:30: "Vi ville aldri ha dg i Stabæk anyway! Du er ELENDIG! Vi bare latet som at vi ville ha dg, for vi syntes synd på dg og ville gi dg sjølltillit! Mongo!"

Blæææh! Vi schpyr av dg, femikladd! Dette harru takla så jævla lite voksent, din barnslige homo! Fuck you, azz!

jævla i dg! Vi har kommet over dg for lenge sidn!

Kl. 14:00: "Hater hater hater Bergen by!"

Kl. 16:59: "Vi ofrer dg faktisk ikke en tanke lenger, bergenserfaen! Drittunge som ikke kan oppføre seg voksent, er hva du er!"

Kl. 17:10: "Erik er rævv! Å-å-å Erik er rævv!"

Kl. 19:30: "Vi driter så jævla i hva du gjør! Du er møkk! Schtøgg er du og! Du kommer aldri til å få dg dame! Jeg har fått mg mye mer n du kommer t å få hele livet! Å d r fordi du r så jævla barnslig!"

Kl. 21:24: "Kom til Stabæk da! Ikke for sent å snu! :-)"

Onsdag 14. november:

Kl. 01:36: "Blæææææh! Du er homo! :-p"

Kl. 03:01: "Erik! Je elsker dg :-o"

Kl. 03:37: "I love U beibi! Bli med på nachspill a! Klemz fra Larz :-)"

Kl. 03:41: "Åffer svarer u ik, Erik? Er du sur?"

- PS! Personene i artikkelen er fiktive og enhver likhet med virkelige personer er tilfeldig.

PSS! Teksten du nettopp har lest KAN inneholde spor av nøtter og en del fæl språkbruk som kan virke støtende på enkelte.

Alexander Osdal

Snart slutt på skotsk magi i anglofil by

Etter han nesten dro sin vei i fjor vinter, ble Robbie Winters likevel en sesong til. Fem år i klubben ble mest sannsynlig avsluttet med et kjempeklimaks på Festplassen, der en kiltkledd skotte kunne motta en gullmedalje Bergen hadde ventet på i 44 år.

- Da jeg først kom hit visste jeg ikke så mye om norsk fotball, sier Robbie og forteller at han kjente Cato Guntveit og et par andre han spilte med i Aberdeen. Og så hadde han hørt om Rosenborg, selvsagt, de spilte alltid i Champions League. Det var da hans daværende klubb Aberdeen fikk økonomiske problemer i 2002 og måtte

fristille flere spillere, deriblant Cato Guntveit, at Robbie Winters kom til Brann. (Han hadde først et kort opphold i Luton Town.) Skotten forteller at han hadde sett for seg å være noen år, og så kanskje dra videre til et annet land.

- Lidenskap som hjemme

Men han ble positivt overrasket av Bergen og Brann.

- Jeg skjønte at det var mer som i England og Skottland. Lidenskapen og følelsene til supporterne likner på slik som det er hjemme. Alle forteller meg at Bergen er det nærmeste du kommer til de britiske øyene, både kultur- og fotballmessig.

Det anglofile Bergen ble dermed en viktig faktor for at han skulle bli i hele fem år.

Sitt store gjennombrudd fikk han høsten i 2003. Det fortsatte i 2004, da Brann vant cuppen for første gang på 22 år. Denne sesongen skårte spissen hele 26 mål og ble kåret årets spiller av VG.

- Vi gjorde det bedre og bedre. Klubben fikk muligheten til å vokse.

Han skryter uhemmet av supporterne, som er "fantastic" og stiller med skotske flag, og som har et supporterband som stiller i kilt.

- Alle klubbene i Norge må glede seg når de kommer til Bergen og opplever den unike stemningen som finnes på Brann Stadion, mener han og fortsetter med lovord om hvor bra det er å komme ut på gresset på en fullsatt stadion, om hvordan laget føler at de har hele Bergen i ryggen.

Den mye omtalte pipingen på stadion derimot, blåneker han på at han noen gang har hørt.

- Brann Stadion er ikke kjent for piping, slår han fast, men ellers så kan jeg ikke norsk, så jeg vet jo ikke hva de roper...

Nesten-exit 2006 og gull

Likevel var det ikke Robbie sin plan å være

i Bergen 2007-sesongen. Av familiære årsaker ønsket han å reise hjem til Storbritannia. Han fikk ingen tilbud som han syntes var bedre enn Brann, og valgte derfor å bli en sesong til. I mellomtiden hadde Ardian Gashi fått Robbies draktnummer 7, og skotten måtte spille med nummer 77 på ryggen.

Det var vanskelig å komme tilbake etter å ha erklært sin avgang, men Robbie understreker at lagkameratene og trener Mons Ivar Mjelde gjorde det enklere.

- Jeg fikk beskjed om å jobbe hardt for en plass på laget. Jeg angrer ikke på at jeg ble. Denne sesongen har vært fanstastisk, sier han, og forteller at seriegullet er det definitivt største han har opplevd i Brann.

Feiret i kilt

- Byen har ventet lenge på gullet, det var jo en stund siden sist, påpeker han og forteller entusiastisk om folkefesten og menneskehavet som ventet ham og de andre spillerne på Brann Stadion og Festplassen etter siste hjemmekampen mot Viking. Der stilte han i kilt etter oppfordring fra Cato Guntveit.

- Han hadde mast på meg hvert eneste år om at jeg måtte gå med den i 17. mai-toget. Jeg tenkte at dette kanskje var det siste året mitt i Brann, og at i tillegg kom Cato til å holde munn om jeg gjorde det.

Da han møtte d12m kunne Robbie fremdeles ikke si noe sikkert om at han blir eller drar, men gjør det klart at han savner familien og vennene sine hjemme i Skottland. Om han skulle dra er det lagkameratene og supporterne

han vil savne mest.

Men før han eventuelt drar, skryter han litt mer av fansen

- Brann burde bygge en stadion med plass til 50000! Den ville vært fylt annen hver helg, erklærer han med overbevisning.

Gina Barstad

Foto: Eivind Lowzow

Tidlegare har somme klaga Brann for utydeleg spelestil. Dette har me høyrte lite om i år. Derimot har svært mange skrytt av Branns offensive spel. d12m har teke ein prat med gulltrenar Mons Ivar Mjelde for at han skal forklara oss litt om korleis han tenkjer om Branns spelestil. Kort sagt, kvifor er Brann blitt så god?

Difor er Brann "så god at det går nesten ikkje an"?

– Det tek tid å bli god. Me må øva over lang tid. Når me [dagens trenerteam, red.merkn.] overtok, var ikkje laget sett saman slik som eg ville ha det, me var priggitt dei typane som då var i laget. Me kunne gradvis setja vårt preg på laget gjennom utskiftingar og tydeleg spelestil, fortel Mjelde og fortset:

– Før denne sesongen fekk Robert Hauge 100 prosent stilling til analyse. Både gjennom bruk av video, øvingar på felt og i kamp har me hatt eit endå større fokus på eigne prestasjonar, eigne ferdigheiter og vår eigen måte å spela på.

– Me har dessutan henta inn typar som passar inn i rollene i vårt 4-4-2-system. Spelarar som Jan Gunnar Solli og Thorstein Helstad er som skapt for dette systemet. Så har me bygd laget med tydelege roller og typar, blant anna løpssterke backar, utdjupar han.

Styrkjer sterke sider

Mjelde understrekar at dei har hatt lite fokus på det som dei er dårlege på, men har brukt mykje tid på det som er spelarane og lagets sterke sider. Då vil vår styrke kompensera for det me ikkje er like gode på. Som eit eksempel nemner han at Brann har trent mindre forsvar i haust, men likevel har det defensive vorte betre.

– Av og til har de vorte anklaga for å leggja for mykje av spelet opp etter laget de skal møta?

– Me har brukt meir tid enn før på å analysa motstandaren vår.

Robert legg inn dei to siste kampene deira på maskina. Eit eksempel er kampen mot Lillestrøm. Me såg kor dei flokka seg rundt ballen og skapte store rom. Så la me opp etter det, og me traff blink i den kampen.

– Poenget er at me skal utnytta det motstandaren gjer, dyrka våre sterke sider og sjå korleis det kan hemma motstandaren, utdjupar Mjelde. – Det finst lag som spelar sitt spel uansett. Men for meg handlar fotballen om spel og motspel. Me må forhalda oss til det andre laget.

Forstår meir med video

Mjelde er svært oppglødd over kor god reiskap videoanalysen er. – Når me visuelt kan forklara kva me meiner, får me formidla budskapet mykje betre. Trenerteamet vert tydelegare, og det gjer utslag i forståinga.

– Korleis tenkjer de når de leitar etter typar til å fylla bestemte roller?

– Dette har me eigentleg prøvd på heile tida, men det handlar sjølvstøtt om kva som er tilgjengeleg og kva som er økonomisk mogeleg. Før me henta Jan Gunnar Solli, visste me at det var bruk for han hos oss. Om han fekk tillit, ville han passa inn i kultur og spelemåte i Bergen og Brann. Mjelde avslører at ikkje berre det fotballfaglege spelar ei rolle: – Me visste noko om korleis han var som person og var

d12m for ti år siden

I serien d12m for ti år siden er vi nå, naturligvis, kommet fram til nummer 4 i 1997. Dette var et jubelnummer hvor d12m feiret Branns første medalje på 25 år. Nemlig sølvmedaljen som ble vunnet i siste serierunde borte mot Stabæk hvor en viss herremann ved navn Mons Ivar Mjelde scoret kampens eneste mål.

gen og voksne menn som gråter på TV...

Videre skriver Bengt Magnus at han gleder seg til neste sesong og omtaler intervjuer som er i dette nummeret av d12m med blant annet administrasjonen, trenerne og spillere. Ingen av dem har en eneste konflikt eller skandale å berette om, noe som han omtaler som ganske sensasjonelt. Han forteller følgende: "forman-

Så hva var vi opptatt av på slutten av 1997? I lederen oppsummerer BST sin leder, Bengt Magnus Dyrkorn, året som har gått: "For et år det skulle bli! Det begynte med sirkustelt på ærverdige Brann Stadion. Fortsatte med sirkus i administrasjonen hvor til slutt selveste sirkusdirektøren måtte ta sin hatt og gå. Så var det duket for kvartfinale mot Liverpool i cupvinnercupen. Fotballhysteri i Bergen midtvinters, med en påfølgende folkevandring mot vest som verden ikke har sett maken til siden Vikingene hørtok England. (...) Og som alle vet kulminerte det hele med sølvmedalje på Nadderud og en seiersfest det ennå går gjetord om. Man kan i ettertid spekulere på hvilket hysteri en eventuell gullmedalje vil bringe." Tja, det har vi vel en viss formening om nå. 50000 mennesker i sentrum av Ber-

nen på sin side fastslår at Brann er en mer profesjonell og strømlinjeformet organisasjon enn noensinne, og at den forestående emisjonen og ansettelsen av Harry Herstad vil gjøre Sportsklubben enda bedre rustet til møtet med fremtidige utfordringer."

I et intervju i bladet forteller trener for Brann, Kjell Tennfjord: "Det få har nevnt i sølvrusen er at Brann for første gang siden 1976 har vært på øvre tabellhalvdel to år på rad." (...) "Skal vi bli best krever det at vi er tålmodige, og er blant de fire-fem beste over flere år." Videre står det i artikkelen: "Nettopp stabilitet og kontinuitet er nøkkelord i Tennfjords plan for bergensk fotballsuksess. (...) De glimrende resultatene til tross, det har blant publikum og i media blitt stilt spørsmålstegn ved Kjells lederkvaliteter. Kritikken har blant annet gått på at han er for defen-

trygg på han. Han er ein type som me har hatt god nytte av i miljøet, han står for maskinfotball, og han har vore ein stor bidragsytar til årets resultat.

Maskinfotball

– Maskinfotball?

Mons forklarer uttrykket som er hyppig brukt på Stadion: – Det handlar om eit spel som er solid forankra i gruppa, om fart og presisjon i lengderetninga, om å vera godt trent og arbeida både defensivt og offensivt. At dette har noko for seg, synest han også vert bekrefta ved at Brann har fem av sine spelarar på årets lag i Tippeligaen.

Me møter Mjelde dagen før Huseklepps framtidsplanar vert annonsert, men anar at trenaren har ei god kjensle. Han legg vekt på at han ikkje har prøvd å pressa Erik, men snakka med han om korleis han tenkjer om han framover og at det vil bli god bruk for han.

– Korleis passar Erik Huseklepp inn i det defensive?

– Erik er god når kampene opnar seg. Han har ekstreme ferdighe-

Dermed kunne han gå ut og levera eit godt bidrag.

Mjelde og trenarteamet har ikkje summert opp sesongen enno i forhold til kor mange mål som er score i ulike typar angrep, men umiddelbart tenkjer han at potensialet på dødballar bør utnyttast betre.

Så lenge Brann har score meir enn motstandarane, let han seg ikkje stressa så veldig over 39 mål mot. – Nokre få kampar øydelegg statistikken. Dessutan har laget av og til sleppt seg litt ned når me har ei klar leiing. Dette må me luka bort. Slikt er unødvendig.

Fekk trua i Fredrikstad

– Når trudde du første gongen at Brann kom til å klara gull?

– Det var etter kampen i Fredrikstad. "Alle" forventa at me miste leiinga i Tippeligaen den helga. Men så tapte Lillestrøm 0–3, noko spelarane våre visste før dei gjekk på banen. Og med den andre-omgangen me viste, vart det ein klar bortesiger. Dermed fekk me seks poengs leiing og tok "det store jafset", fortel Mjelde, som meiner at Brann si borteform i den perioden vart avgjerande. Sigrane mot borte mot Fredrikstad, Lillestrøm og Club Brugge kom over nokre få veker.

Mjelde meiner det hadde vorte mentalt tøft dersom heimekampen mot Viking skulle vorte den avgjerande. Samstundes har han sett store steg i spelargruppa i forhold til det mentale. – Det er mange leiertypar i gruppa. Dei har takla presset i Bergen, for på mange måtar er det ein ekstra prestasjon å vinna her sidan det er meir trøkk enn andre stader, trur han.

Samstundes at han stolt over at laget hevda seg så godt samanlikna med Viking og Stabæk når Brann både spela seks fleire kampar etter sommaren (e-cup) og har avgitt fleire spelarar til landslag enn dei andre. – Men når det gjekk godt på landslaget, fekk dei eit løft og var i ei mental flytsone.

Takka heile Hordaland

– Under feiringa på Festplassen takka du supporterar frå heile Hordaland. Var det noko du hadde planlagt?

– Nei, eg hørde at Bjørn Dahl takka Bergen, og kom til å tenkja på at Brann er mykje meir enn Bergen. Sjølv kjenner eg mange som reiser langt for å koma på brannkamp, så Brann er heile Hordaland sitt lag. Det er viktig for klubben at me tek vare på entusiasmen for Brann som er rundt i fylket. Me går glipp av mange talent, dersom me berre skal rekruttera frå Bergen.

– Kritiserte du sjølv trenarane du hadde som spelar? På kva måte tok du opp usemje?

– Eg hadde aldri problem med å ta opp ting direkte med trenarane. Men det handla også om lojalitet ved at eg først og fremst sørgde for at eg gjorde min del av jobben.

Med referanse til dagens situasjon ynskjer Mjelde å ha det høgt under taket, men synest samtidig det er eit poeng at ikkje alt treng takast opp i plenum. – For mykje kritikk i plenum kan føra til at trenaren misser autoritet, meiner han.

Uoppfordra vil Mjelde gjerne takka brannpublikum som trufast har fylt Stadion på kampdagane. – Me er stolte over å ha spela ein fotball som har fått 17 500 til å vilja sjå kvar gong, og me håpar dei er blitt inspirerte til vidare støtte.

Avslutningsvis vil me gjerne få greie på noko me har lurt på lenge: – Kva synest branntrenaren om bli kalla "Monsamjelden"?

– Eg oppfattar det ikkje som eit heidersnamn, men eigentleg bryr eg meg ikkje så mykje om det. Det er ikkje noko som vert brukt på Osterøy, seier Mjelde og flirer litt av at tilnamnet truleg har utgangspunkt i ei mistyding av kva som er lokal namneskikk.

Åshild Samnøy

Foto: Eivind Lowzow

Branntrenar Mons Ivar Mjelde vart kåra til årets trenar både av trenarforeininga og under fotballgallaen. Grunngevinga for den første og fagjuryen bak den andre gjer at han rangerer dei to prisane like høgt.

ter, men det har vore viktig å bruka han på rette måten. Det er viktig at det er balanse i laget. Sidan me valde å byggja vårt spel rundt Martin, fekk det også konsekvensar for spelet på kantane.

Rom for nye sjefar

Mjelde meiner det var eit rett val å byggja opp spelet rundt kapteinen. – Men han har også fått mykje merksemd. No opnar det seg opp for andre til å ta på seg ei sjefsrolle. Meir rom vil også frigjera energi hos andre, trur trenaren. Han ser for eksempel fram til at Eirik Bakke skal få ein god treningsvinter, noko som vil gjera han mindre skadeutsett.

Branntrenaren er ikkje bekymra for livet i klubben etter Martin og viser til kampene mot Viking og Rennes. – Martin var ein klok spelar, men kanskje vil spelet gå fortare no, resonnerer han. – Rart korleis folk veks med tillit.

Han meiner personlegdom vert viktigare og viktigare i fotballen. Det handlar ikkje berre om korleis spelarane er på bana, men dei må også takla å sitja på benken. Han brukar Ole Gunnar Solskjær som eksempel: – Når han sat på benken, gjennomanalyserte han kampen.

Supporternes egne gullbilder

Erik Ingebrigsten har sendt dette bildet av Moldes største brannsupporter, Elisabeth B. Sponås, som hadde tatt turen fra Molde for å være med på gullfesten. Bildet er tatt fra Langhaugen i det vi er på vei ned til Vikingkampen.

Bjarte Træen har laget dette morsomme bildet.

Alvide Flaskerud med stemningsbilder fra BT-tribunen.

Einar Eriksen har sendt oss dette stemningsbildet fra Brann- Lyn.

Jannicke Griffin Næsse var tidlig ute på Festplassen og fikk en god plass foran scenen.

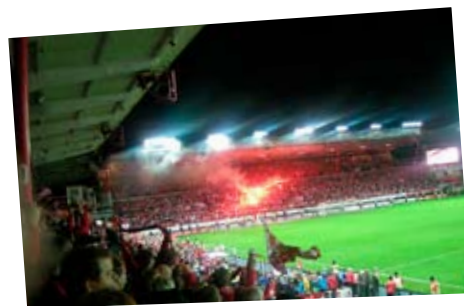

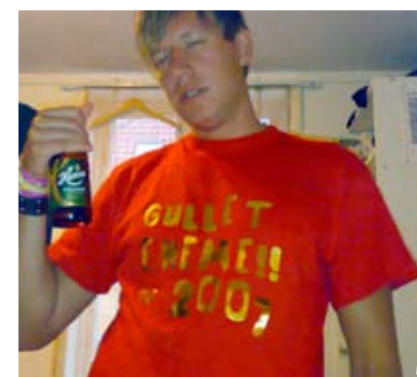
Vegard Klaus O. Lillevedt har sendt disse tre festbildene fra Sentrum.

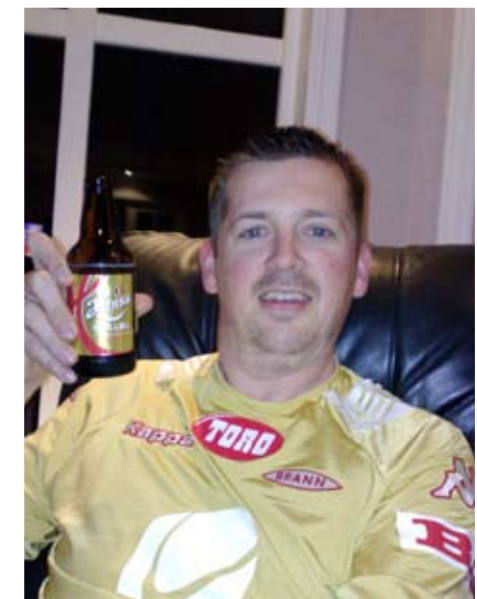
Stian Andre Sørensen har sendt inn bilde både av seg selv og Ove Thue.

Sabrina Johannessen med litt stemning fra sentrum.

Hector Alonzo Vestbø sender følgende hilsen: "Her er noen bilder fra min fantastiske høst. Det har vært noen fantastiske øyeblikk, og det er bare en fornøyelse å kunne få muligheten til å dele dem med de andre som mottar dette fantastiske brannbladet :-)"

Øystein Nordtveit feirer gull på behørig vis

Manuel Alberto Jerez Gomez med bilder tatt fra Gamle sitte.

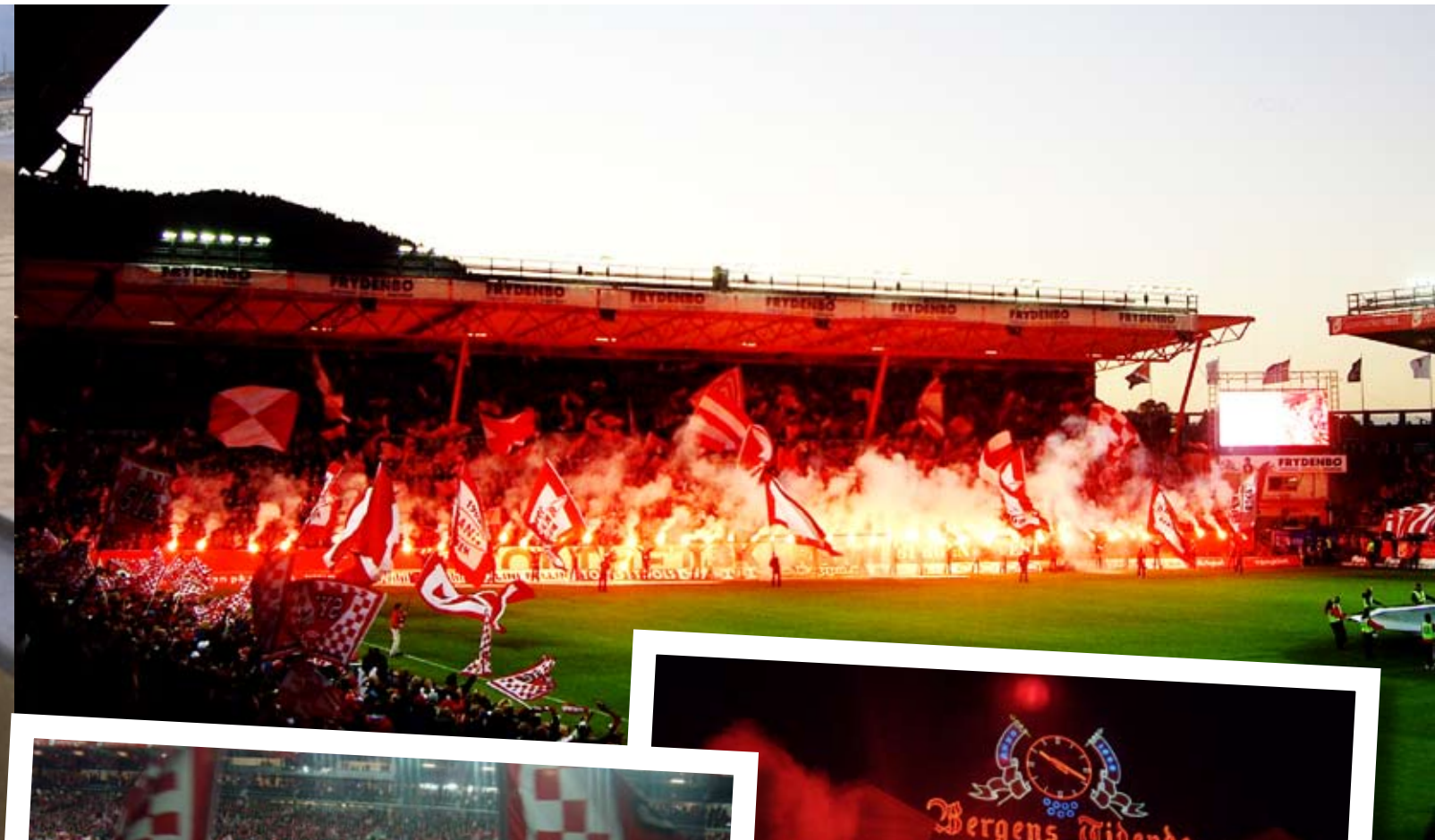
Gullet kom hem! Gullet kom hem!

Tor Henrik von der Ohe med et bilde fra den uforglemmelige stunden på Stadion etter Viking-Stabæk.

Caroline Mo Vik med bilder fra gullfeiring i Barcelona.

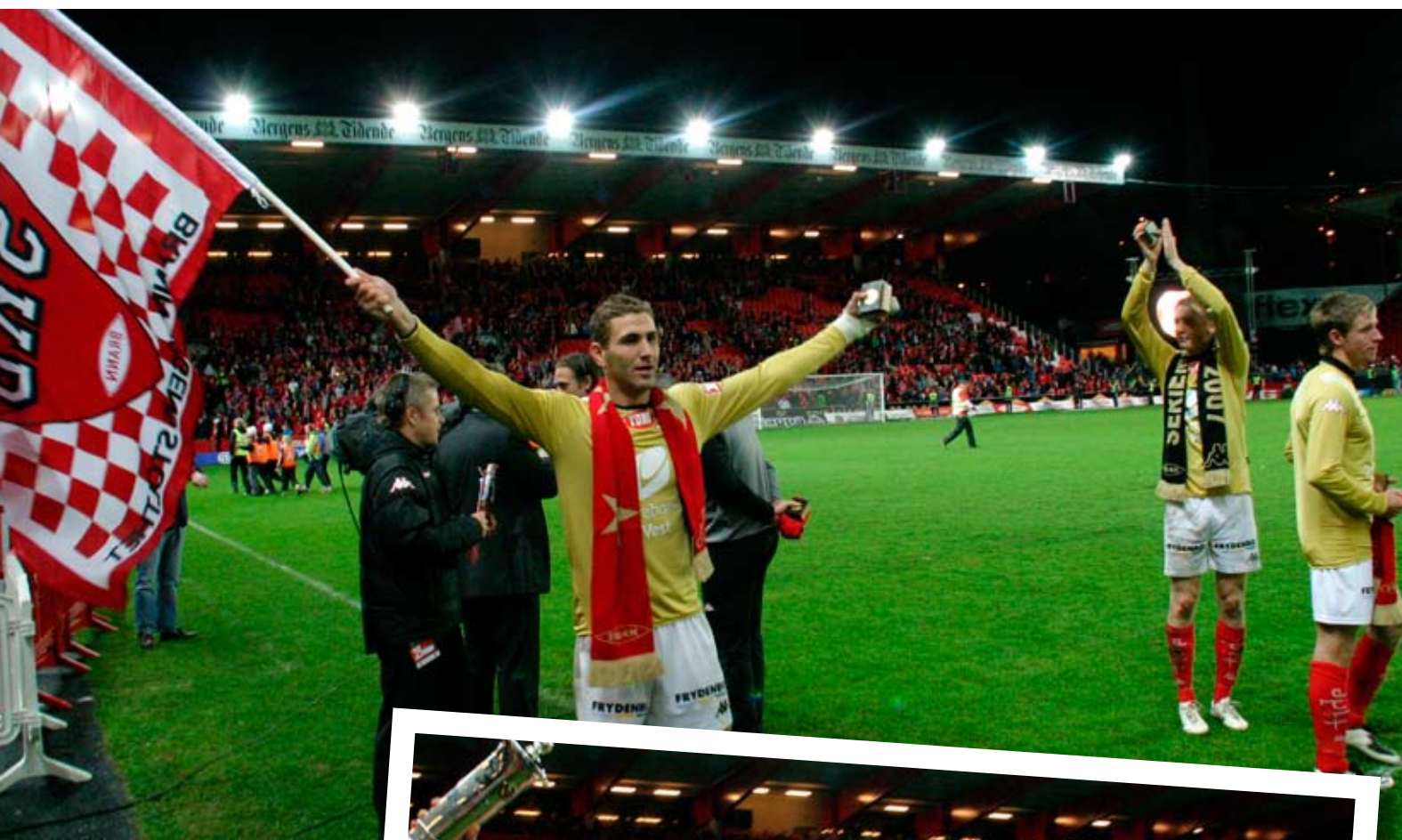
Dan Igland har sendt blant annet disse fra Brann-Lyn.

Thor Henrik Gjesdal har sendt disse to med glade supportere på Hansa.

Cecilie Misje fra Hansatribunen fra Brann-Lyn.

Rune Nilsen på indre bane.

I trøndernes fotspor

Brann har hatt en god utvikling på effektfronten det siste året. Godt hjulpet av en solid merkevare (Kappa) med kvalitetsklær, er de kjipe klærne fra et par år tilbake med varierende, stygge rødfarger, rar logobruk, etc. erstattet av større konsekvens enn tidligere.

Selv om det i det store og hele er blitt mye bedre, har de effektansvarlige i klubben hatt noen dårlige dager på jobben i høst. Først kom de rosa hanskene og luene med lilla Brannlogo på. De er så ille at de ansatte i Brannbutikken på Stadion rødmer hver gang noen kommer og skal ha dem.

Seriemesterkolleksjonen

Dernest kom seriemesterkolleksjonen. Deler av denne har vært en stor kommersiell suksess. Selv om gulldrakten ligner en utvasket Lillestrømdrakt i all sin gule heslighet, og jeg 100 ganger heller hadde sett spillerne motta gullet i den vakre, røde drakten, solgte gulldrakten definitivt til gull. Det gjorde også veldesignede og poengterte skjerf. De siste ukene har det derimot dukket opp gulleffekter som minner mest om overskuddslageret til Rosenborg. Den sorte T-skjorten med tre gule stjerner og "Seriemester 2007" påtrykt i hvitt er spesielt heslig. Det er ikke akkurat Brann-logoen man ser først.

Gullstjerne?

Også det stilisterte "Heraldskjoldet" med bokstaven "B" som vår nye merkevare er mildest talt underlig. Gult, sort og rødt blir

merkelige Brannfarger i mine øyne. Og hva er nå dette med gullstjerner? Jeg har generelt lite til overs for kommersielle fotballpåfunn fra de sørlige breddegrader – spesielt når de adopteres av de forfattede trønderne – og når Brann skal prøve å være "bedre" med tre gullstjerner (For tre seriemesterskap? Hvem vet?), føles det bare patetisk. Brann truer med at resten av gullkolleksjonen kommer fortløpende frem mot jul. Det er bare å grue seg.

Per Arne Flatberg

Piratprodukter? Nei, dette er produkter du kan kjøpe i Brannbutikken.

Brann-parasittene

Når Brann for første gang på 44 år vinner serien dukker de opp. Alle de som ikke har noe med oss å gjøre til vanlig, men skal sole seg i glansen og utnytte vår glede økonomisk.

Denne høsten har to grupper vært spesielt synlige: Svartebørsselgere og produsenter av pirateffekter.

Brann har varslet hard kamp mot begge grupper, men har foreløpig ikke avstedkommet annet enn latter og hoderysting. Svartebørssalg ble gjort ulovlig i sommer, men politikerne synes ikke det er noen grunn til å gjøre det straffbart. Derfor kan parasitter fremdeles løpe opp gangene på Galleriet – kjøpe flere billetter og selge

de med femgangeren i fortjeneste til ekte brannsupportere. Men det er en grunn til: For å ha en effektiv svartebørs må det også være kjøpere. Vår oppfordring er klar: Ikke kjøp billetter på svartebørsen. Det gjør det mulig for disse snylterne fortsatt å tjene penger på supportere.

Den andre gruppen dukket opp overalt når det dro seg til mot seriegull. Selgere med sekker fulle av skjerf eller "gulldrakter" produsert i Tyrkia. Disse har det til felles at det er profitører som skal skumme fløten når det går bra, og som ikke gir en krone tilbake til klubben. Disse dukker opp ved alle store anledninger. Ved cupfinaler, medaljefeiringer, etc er de der alltid. Med mer eller mindre ekte Brannlogoer, mer eller mindre rette rødfarger og ren profitthunger. Jeg har selv beslaglagt

falske skjerf med Brann-logo på ved flere anledninger. Det samme gjør Brann når de får sjansen. Disse har også et marked bare fordi mer eller mindre godtroende brannsupportere kjøper parasittproduktene deres. Ønsker du å støtte Brann kjøper du heller ekte Brann-produkter.

Helt annerledes blir det med ildsjelene bak blant annet "Gullet ska hem"-skjerfene som bruker mesteparten av pengene på pyro, bannere og lignende. Her snakker vi om genuine supportere som ikke lager produkter for å tjene penger, men lager ting de synes hadde vært kult selv. Pengene går i all hovedsak tilbake til klubben og supporterne, og de sikrer et mangfold vi ikke ville fått ellers.

Per Arne Flatberg

– Gullet skal motivere oss videre

På Branns lange vei mot seriegull har det vært supportere som har sagt: "Om jeg bare en gang i livet kunne få oppleve at Brann vant serien!"

Nå har det skjedd, gullet er kommet hem. Hvor går da veien videre?

Sportssjef i Brann, Roald Bruun-Hansen, har så visst ikke tenkt å hvile på laurbærene. – Gullet må brukes som en stimulans for videre utvikling og bedre prestasjoner for klubben. Jeg blir skuffet om noen slår seg til ro med å ha vunnet en gang. Gullet skal være en motivasjonsfaktor, ikke et endelig mål.

– Det er allerede slått fast at klubben har et mål om årlig å konkurrere om seriegull og spille i Europa. Den konkrete målsetningsdebatten for neste år er i gang, og Bruun-Hansen synes det er naturlig at Brann prøver å nå gruppespill i Champions League og samtidig er med og slåss om å vinne serien igjen. – Å ha slike målsettinger bør virkelig få opp motivasjonen, mener han.

Avklare kontraktene

Det er sportssjefen som har hovedansvar for å hente spillere til klubben, og Bruun-Hansen bekrefter at første fokus har vært å avklare situasjonen for de fire som bare hadde kontrakt ut året. – Nå er Bjarnason og Huseklepp med videre, Martin ute og vi regner med en snarlig avklaring for Robbie. – Om Robbie forsvinner, blir det en nøkkeloppgave å hente inn en ny spiss. For Martin sin del, tenker vi ikke at det er nødvendig å erstatte ham med en spiller i akkurat samme rollen. Vi har allerede en sterk midtbane og en sterk stall, og vi ser ikke for oss de store spillerinvesteringene i dette overgangsvinduet, sier Bruun-Hansen og begrunner det slik:

– Da vi hentet inn Hassan, Azar, Knut og Joakim i sommer, var disse først og fremst framtidsrettede kjøp med tanke på neste sesong.

Dobbel dekning

Sportssjefen ser ikke for seg en større stall enn rundt 22 spillere. – Vi ønsker å ha dobbel dekning på alle plasser. I vår så vi at det var krevende og at det ble litt misnøye blant

de som satt på benken. Dette har gått mye bedre i høst. Vi har spilt flere kamper, spillere har vært ute med karantener og vi har hatt noen skader. Kommende vår kan bli annerledes. Kommer Norge til EM, får vi en intensiv og komprimert kampperiode fra slutten av mars til midten av mai.

Roald Bruun-Hansen er klar over at jobben hans kan by på nye utfordringer om noen av brannspillerne blir solgt, men forholder seg til det først om det skulle skje. – Branns primære ønske er å beholde alle spillerne våre med tanke på de store utfordringene som venter neste sesong. Men om enkeltspillere får utfordringer og kontraktstilbud som ligger på et helt annet nivå enn det vi tilbyr i Brann, er verken klubb eller spiller tjent med at vi nekter å selge.

Han er overbevist om at det gjør det lettere å rekruttere spillere til Brann når klubben viser at den respekterer at spillere ønsker større utfordringer. – Men det er det definitivt ikke snakk om norske klubber, heller ikke nordiske, mener Bruun-Hansen. Så erkjenner han at det kan være andre forhold som også må tas med i betraktning, for eksempel familiesituasjon.

Vil unngå bosmannspillere

Brannlederen er krystallklar på at han ikke ønsker at klubben en gang til skal komme i samme situasjon som ved inngangen til årets sesong. – Fem bosmannspillere i troppen var ingen gunstig situasjon [i tillegg til de fire nevnt overfor, ble Sæternes solgt i sommer; red.anm.]. – Derfor er vi allerede nå i gang med å diskutere kontrakter som går ut etter neste sesong.

Bruun-Hansen vil helst ikke at noen spillere skal forlate Brann som bosmannspillere. – Det er for så vidt greit nok for dem som kom gratis. Men når klubben investerer i et spillerkjøp, er det lov å forvente å få noe tilbake. Forsvinner en spiller ut, må klubben ha inn en ny. Det koster også å utvikle spillere, påpeker han, men legger til at det selvsagt er annerledes ved spillerens siste kontrakt.

– Ingen pisser på Brann uten å tape

Vi kommer uvegerlig inn på Martin Andre-sens avgang fra Brann. Sportssjefen forklarer at Brann ønsket ikke å legge opp til negativ

omtale rundt denne avgangen ut fra tanken på hva som er best for klubben. Da Brann bekjentgjorde at samarbeidet var slutt, viste de at Andresen ikke var aktuell for spill i resten av sesongens kamper. Men da det dagen etter ble kjent hvilken rolle han skulle gå inn i hos VIF, ble det altfor uryddig at han formelt skulle være brannspiller ut året samtidig som han faktisk startet opp for sin nye arbeidsgiver. Bruun-Hansen tok derfor initiativ til en øyeblikkelig avslutning av arbeidsforholdet.

Han lar det likevel skinne gjennom at det går også en grense fra Branns side om det skulle komme for en dag ytterligere uryddige forhold. – Vi forventer lojalitet og respekt overfor klubben fra våre spillere. De som ikke viser det, må forvente at alle som er glade i klubben reagerer. Vi har ikke behov for å være negative overfor dem som forlater klubben. Men pisser du på Brann, pisser du på alle som er glade i Brann. De som måtte gjøre det, blir selv stående som tapere, slår sportssjefen fast.

Avviser kritikk fra Løv-Ham

Samme dag som vi møter Branns sportslige leder, har Løv-Hams avtroppende sportslige leder, Lars Bakkerud, kritisert Brann for manglende støtte. Bruun-Hansen fnysr av kritikken: – I deler av sesongen har halve Løv-Hams startellever vært brannspillere. Vi har medvirket til at Løv-Ham fortsatt er et addecoliga-lag. Vi ordnet også med at de fikk Tore Kannelønning til klubben på høsten, forklarer han.

Han synes også det er underlig at denne kritikken kommer i avisen og at Løv-Ham ikke tar eventuell misnøye direkte opp med Brann. At sportslig leder sier at han tar dette opp som privatperson, har Bruun-Hansen liten forståelse for. – En sportslig leder kan ikke uttale seg som privatperson om slike ting, slår han fast.

Åshild Samnøy

Fra NFFs kurskatalog i hemningsfaget og litt til

Det er en kjent sak at Adresseavisen og RBK har vært litt i tottene på hverandre det siste året eller så. Jeg tar derfor på meg jobben med å være konstruktiv, for en gangs skyld.

Klubben har nettopp ansatt ny sportsdirektør etter Rune Bratseth, og jeg tenkte det kunne være på sin plass med litt hjelp til den nyansatte. No offence, Rune Bratseth, men du er dessverre frakjørt av tiden med hensyn til kompetanse. Vanlig folkeskikk, brukbar utdannelse, lojalitet, godt kildenett og evnen til å se på seg selv med et skjevt blikk er nemlig ikke lenger etterspurt i direktørbransjen. Nå er det helt andre krav som gjelder: Det er ikke nok å beherske andre språk. Man må beherske andre håndskrifter også. I en bransje der stadig flere lærer seg å lese er det påkrevd med fagkompetanse i løkkeskrifter fra Vest-Afrika, kyrilliske kuriositeter og inngående kjennskap til hvordan Frode Johnsen avslutter den siste N'en i etternavnet sitt.

Vannverket på Nedre Romerike, Oslo Taxi og flere andre foretak kan ha noe å lære bort. Sjøkk også kontaktene i Natal, Brasil og i Fredrikstad.

Hemninger. Det er håpløst gammeldags og uproduktivt. Nederst på arket i TV2-avtalen står det et par setninger om nødvendigheten av fravær av hemninger når direktører (og for så vidt også trenere og spillere) uttaler seg. Essensen i disse setningene er at det som kommer ut av munnen skal være et forsterket ekko av det som foregår inni hodet. Det tilbys en rekke kurs innen hemningsfaget, og jeg har sett igjennom kurskatalogen i NFF og plukket ut noen aktuelle:

JAN ÅGE FJØTOFT: «Ekko-gjenlyd av ingenting» (kr 1800 inkl. slips og kaffe). To-timers intensivkurs i rabalder hver fredag. Oppfølgingstime/praksis på kveldstid søndager og enkelte mandager, kun beregnet på det norske markedet.

UWE RÖSLER: «Ihr sind alle Idioten» (gratis) hver helg i hele høst. Internasjonalt.

TOM NORDLIE: «Jævell! Unnskyld! Nei forresten! Eller ... jo!» Innblikk i en spaltet personlighet.

SVEIN MATHIESEN: «Matta er intet sted å holde seg – harde ord med bløde konsonanter.»

MARIUS JOHNSEN: «Fytti Helleland». Banning for kristne.

INGEBRIGT STEEN JENSEN: «Her er jeg. Se på meg!» (2500 kr pluss moms, servering og kurskompendium i skinnbind). Mye morsomt om ingenting.

ROGER SOLHEIM, INFORMASJONSSJEF I NFF: «Sjarmløs i Seattle - dementier der andre tør». Studietur til USAs vestkyst. Deltagerne må ta med egne smil.

ERIK SOLÉR: «Det er ingenting som er så ille at du ikke kan gjøre det med et smil om munnen.» (6000 kr. Kontant oppgjør). Begynnerkurs i kynisme.

BERIT RIISE: «Jeg – et offer.» (5000 kroner) Hele historien, alle bildene samt tur til Liverpool.

IVAR MORTEN NORMARK: «Berit er som et dikt av Pablo Neruda; lite som rimer, men bra likevel». (Betal det du synes).

ÅGE HAREIDE: «Faen altså!» Basisuttrykk for de fleste anledninger.

KAREN ESPELUND: «Ingen kommentar». Om troen på at det meste roer seg bare man holder kjeft.

HARALD AABREKK: «Bare ligg heeelt stille!» Om hvordan man gjør vondt verre.

HEINZ MÜLLER: «Jeg fulgte bare ordre». Hvordan finne fine forklaringer på stygge handlinger.

RBK har ansatt en sportsdirektør med universitetsutdannelse. Den gamle direktøren var ikke direkte utdannet, han heller. Fortsetter dette, er jeg redd Stig Inge Bjørnebye til slutt får rett i sin uttalelse om deler av norsk fotball: – Det er en total mangel på inkompetanse.

Gunnar Evensen
Trykt i Adresseavisen 5.7.07. Gjengitt med tillatelse.

Håkon
Opdal

**Branns opptur
personleg**

Ingen andre spelarar personifiserer Branns opptur mot gullet som Håkon Opdal (25).

Som 17-åring spela han sin første kamp for Brann hausten 1999. I 2001 – som 19-åring – vart han andreekeeper då Magnus Kihlstedt vart seld. Atskillege supporterar kom med ramaskrik då Ivar Rønningen melde overgang til Rosenborg sommaren 2004 og Håkon vart den nye førstekeeperen. BT følgde opp med å kalla salet for ”årets tabbe” av brannleiinga.

Men Brann-trenarane hadde sett Håkon sitt potensiale, og både Håkon, Brann og det norske landslaget står att som vinnarar. Håkon er fast etablert som førstekeeper på landslaget, og Brann er seriemeister. Takk og pris at det ikkje var BT-journalistane som fekk gjennomslag i 2004!

–Korleis har du opplevd åra i Brann så langt? Korleis har du forandra deg som person og som keeper?

–Då eg kom til klubben som 17-åring, var eg i same situasjon som dei andre juniorspelarane. Eg visste det var ein veg å gå og at ikkje alle juniorar klarar ta steget opp til A-laget. Samtidig såg eg at det var mogeleg. Dei som då var på A-laget, hadde vore i same situasjonen som meg. Dette var utgangspunktet mitt.

Unike erfaringar

Sjølvs meiner Håkon at han ikkje har endra seg så mykje som person desse åra, sjølv om han naturleg nok har vorte meir moden. – Men eg har fått nokre erfaringar som ikkje er alle forunnt. Å spela for ein klubb som Brann fører med seg at det er mange som bryr seg om det eg gjer og mange som vurderer meg. Då eg kom til klubben, var eg ikkje klar over kva det innebar. Men det må ein læra seg å takla. Det blir ein slags sjølvlæring der eg både har lært av det eg gjer feil og det eg gjer bra. Eg har også sett litt på andre, men sidan alle er ulike personar, må kvar finna sin eigen måte, understrekar han.

Håkon synest han lever greitt med supporterpågang og mediejang. – Eg har blitt vant til det. Som type er eg ikkje slik at eg går rundt og tenkjer på korleis det elles kunne vore.

Lært å kvila

Brannkeeperen synest han no veit mykje meir kva han går til når han tek fatt på ein ny sesong samanlikna med første tida i Brann. – Eg har lært mykje om å kvila for å kunna vera på topp når det verkeleg gjeld, påpeikar Håkon. Han minner om at fotballsesongen er lang. Spelarane har berre ei ferieveke og enkelte fridagar i løpet av sesongen.

Mons Ivar Mjelde om Håkon Opdal

– Håkon har imponert meg voldsomt. Me har alltid visst om fysikken hans, men den tryggheten han viser, er enorm. Han gjev få returar og har ei imponerende rekkevidde. Difor er det veldig fortent at Håkon har fått landslagsplassen. Han er også ein type som hevar seg ekstra i internasjonale kampar.

Trenaren peikar også på at Håkon har jobba med mental trening på alvor. – Feila vert meir synlege hos ein keeper, og ein tidleg periode i Brann opplevde han nærast mobbing. Men han takla også dette.

Mjelde innrømmer at Håkon si utvikling også er ei fjør i hatten for Branns trenarteam, som har vore med å få fram denne spelaren. – Håkon er ein treningsvillig type. Det er kjekt å belønna ein lokal, treningsvillig gut med tillit og så få den responsen. Branntrenaren understrekar at keepertrenar Dan Riisnes har gjort ein kjempejobb. – Me andre har følgd hans anbefalingar. Det er kjekt å kunna ha slik tillit til medarbeidarane sine vurderingar, synest Mjelde.

– Sjølv om treningane skal vera gode, er det ein balansegang å hugsa at det ikkje er då det gjeld. Ikkje minst handlar dette om det mentale. For å vera hundre prosent fokusert frå første til siste sekund i kampane, må ein læra når ein kan kvila, påpeikar han. Og Håkon synest han er vorten betre til å kopla av og på til rett tid.

God oppladning

–Den gode kampførebuinga handlar om at mest mogeleg vert likt kvar gong, forklarar Håkon, og for han handlar det om mat og kvile, kort sagt, å gjera minst mogeleg. – Og sjølv om me gler oss til kampane, er det viktig ikkje å byrja for tidleg. Det å ta ein dag om gongen, klara å slappa av og gjera andre ting dagane før, er ei god opplading. Dette har me i Brann vore betre på i år enn i fjor, slår han fast.

Håkon har også opplevd store endringar i Sportsklubben Brann desse åra. Betre fasilitetar, fleire tilsette, meir ordna forhold og større profesjonalitet i alle ledd. – Alt dette er betre når me skal oppnå suksess. Han registrerer at det tek utruleg kort tid å verta vant til nye forhold, men syntest det var koseleg med gamle Brann-corneren og ser tilbake på tida der som eit godt minne.

Litt mange baklengs

–Før sesongen sa du at du hadde eit mål om 20 eller færre baklengsmål. Det enda med 39. Kvifor vart det så mange?

–Me har vunne ein god del kampar der me har leia klart, men så sleppt inn eit par mål på slutten. Som keeper er det vanskeleg å gardera seg mot dette, seier Håkon og let det skina gjennom at han synest andre deler av laget har sovna litt. –Sjølvs om me likevel har vunne desse kampane, er det mykje kjekkare for keeperen om det står 4–0 enn 4–2.

–Gir du innspel til brannspissane eller dei andre utespelarane frå din keepersynsvinkel?

–Ja, ofte kan eg gje svært konkrete tips. Eg følgjer med på korleis dei andre keeperane spelar og tipsar om særtrekk. Like eins får eg råd og tips tilbake om kva eg skal vera særleg obs på hos angrepsspelarane me møter.

–Eg måtte ta sjansen

–Din første haust som førstekeeper vart det nokre tabbar, og du fekk ein solid porsjon kritikk frå både media og ein del supporterar. Korleis opplevde du denne kritikken?

–Når eg vart gitt slik tillit av trenarane, kunne eg ikkje svara med å vera usikker på meg sjølv. Eg måtte ta sjansen og prøva. Men det tok litt tid å ta den nye rolla med ein ny posisjon og meir ansvar i laget, hugsar han.

Verken då eller no let Håkon seg affisera av kritikk – anten det er med positivt eller negativt forteikn – frå media eller supporterar. Han legg langt meir vekt på tilbake-

meldingane frå trenarar eller medspelarar. –Er det ein fare for at du kan koma til å “ta av” av all suksessen og populariteten du no opplever?

Håkon er så avslappa og nøktern i veremåten at tanken på at denne mannen skal “ta av”, verkar svært usannsynleg. Fotballmessig opptur ser ikkje ut til å ha rokka ved personen Håkon. –Eg er meg sjølv og er på same måten som før, stadfestar han og held fram:

–Når eg spelar, er eg først og fremst ute etter å gjera det bra og få til det eg prøver på. Eg finn mest drivkraft i det eg lukkast med. Så er det kjempetilfredsstillande å samstundes kunna gleda mange andre, fortel Håkon og er svært takknemleg for god støtte frå supporterane. – Det er kjekkare å vinna når det er mange som ser på og gler seg. Eg er ute etter desse gode opplevingane.

”Verdens beste keeper” – kvifor ikkje?

–Kan du bli det supporterane syng om deg, “verdens beste keeper”?

–Det er subjektivt kven som er den beste keeperen i verda. Målet mitt er å bli så god som mogeleg. Eg ser ikkje kvifor eg ikkje skal kunna bli verdens beste. Dei som i dag har denne plassen, er berre menn, dei og.

Håkon fortel at han heile tida arbeider med å perfeksjonera seg på konkrete område, og han kan alltid bli betre reint teknisk. Men aller mest fokuserer han på å vera mentalt til stades i ein kvar situasjon i løpet av kampane. – Ein keeper skal vera til å stola på alltid, understrekar Håkon.

Han er også oppteken av å tørre å gjera noko nytt. Han meiner han enno ikkje har funne fasiten for å vera ein optimal keeper. Det er alltså mogeleg å prøva noko nytt. – Det gjeld å ikkje bli fornøgd, men heile tida vera svolten og motivert for å strekkja seg mot nye utfordringar.

–Om ein slår seg til ro med det ein har oppnådd, så vert ein kjapt minna om at det ikkje er nok. Slik kan også både media og supporterar fungera som ein vekkjar, trur han.

Har fokus her og no

Håkon sin gode sesong har ført til at media spekulerer i ei karriere utlandet. Sjølv tek han det heile med ro. – Eg tek dette litt på same måten som eg gjer i trening og kamp: Det gjeld å halda fokus på det som eg nett no gjer. Difor tenkjer eg ikkje vidare før det eventuelt skulle verta aktuelt. Om eg er god som keeper, så er det fordi eg er til stades der eg er.

Men Håkon legg ikkje skjul på at han har ambisjonar om å prøva seg i utlandet ein dag. Det freistar å prøva ein ny kultur og læra eit nytt språk. Han vil ikkje ha bastante meiningar om kvar han helst kunne tenkja seg sidan han ikkje kjenner alle ligaer like godt, men nemner både engelsk, spansk og italiensk fotball som spennande. Først og fremst legg han vekt på at det må vera eit steg opp fotballmessig. Han ynskjer dessutan å prøva seg i eit land det fotballen har stor oppmerksomhet.

Vil gje tilbake noko til Brann

Håkon gjev uttrykk for takksemd for at Brann har satsa på han og gjeve han tillit over tid. Difor vil han også gjerne gje noko tilbake til klubben. Han har teikna kontrakt ut 2011 og meiner det seier det meste om at han ikkje er interessert i å forlata Brann som bosmannsspelar. Han er heller ikkje redd for at klubben skal prisa han urimeleg høgt ved eit eventuelt sal.

Men Håkon vil ikkje ankla innkjøpte spelarar som forlet Brann ved kontraktslutt. –Spelarar som i utgangspunktet ikkje har tilknytning til klubben, skriv ei kontrakt, og det er den som gjeld. Det er heilt fair, meiner han. Utan å seia det direkte skil han dermed mellom lokale spelarar og slike som er henta utanfrå. Me freistar han ikkje til å seia meir om namngjevne spelarar.

Brannkeeperen legg stor vekt på at det er ei god ramme rundt kampane. Han trur eit ferdig utbygt Brann Stadion vert svært fin, og synest det vert greitt med litt mindre slåsing om billettane. Men han trur det er valt ei god line i forhold til kapasitet.

– Det er betre å spela jamleg med full stadion enn å ha eit stort, halvfullt anlegg som berre er utseld nokre få gonger i året, meiner han.

Men har er ein svoren naturgrastilhengjar

– med ein forbipasserande Thorstein Helstad som sterk støttespelar. – Fotball høyrer heime på skikkeleg gras, seier han og fortel om kor flotte forhold det var då landslaget hadde treningssamling i mars i Molde. – Når dei får det til i Molde, skulle det ikkje vera vanskelegare i Bergen, meiner han og er nysgjerrig på kva supporterane meiner om saka. Så lenge det er gode treningsanlegg rundt Stadion, synest han det er heilt greitt at bruken av sjølv stadion vert noko eksklusivt.

Ein draum for trenarane

Håkon sin treningsvilje, hans mentale styrke og hans seriøsitet i forhold til det han driv meg, gjer han til ein draum for einkvar trenar.

–Du får skussmålet at du er mentalt sterk: Er det arv eller trening?

–Det er vel kanskje begge deler? Håkon er takknemleg for ein god oppvekst og full støtte heimefrå i vala han har teke. Han fortel om at mora fekk spørsmål om ho ikkje var redd for han då han som 17-åring flytta heimefrå. Men ho repliserte med at sjølv flytta ho heimefrå allereie som 13-åring og såg difor ikkje den store dramatikken i det.

Mora var oppvaksen på Eikemo i Åkrafjorden og faren kom frå Trøndelag. Det siste resulterte i at Håkon har ei fortid som Rosenborgsupporter – ein biverknad av sommarferie i Trøndelag. Men han bedyrar at dette var gått over lenge før han melde overgang til Brann.

–Du har fått skryt for “gode holdningar” av trenarane? Kva tenkjer du er “gode holdningar”?

–Det handlar om å gjera dei tinga ein skal og dei oppgåvene ein vert sett til hundre prosent. Det er meir enn å vera til stades på trening, men det handlar om å bidra og alltid gjera sitt beste. Dessutan gjeld det ikkje berre sjølv fotballen, men også livsstilen rundt, for eksempel kosthald og å koma opplagt til kvar trening. Det handlar om å ta ansvar sjølv og trenar, eventuelt trenar ekstra – ikkje berre bli trent. Reint praktisk lyt den enkelte finna ut kva som fungerer best for seg, forklarar Håkon Opdal.

Åshild Samnøy

Foto: Per Wie, brann.no

WEB-TV

Sportsklubben Brann sitt siste mediaverktøy er web-tv. Klubben lager og produserer sine egne sendinger, og legger det ut på nettet til folket. Hensikten med web-tv, er i følge Brann, å vise seerne noe som andre medier ikke dekker.

Likevel ser det ut som om klubben kler seg i keiserens nye klær, med mye skryt og lite ull. Hvor var for eksempel de kritiske spørsmålene fra Brann sine journalister etter den meget svake bortekampen i Tromsø?

Troverdighet

Å ta ansvar for såkalte eksklusive nyheter innebærer å finne en balanse. Å finne denne balansen er absolutt krevende, og utfordrer grunnleggende antagelser om at web-tv blir et propagandaverktøy for klubben. Et av de grelleste eksemplene på dette finner vi litt lenger nord i landet, rettere bestemt i Trondheim. RBKTV presterte å fremstille sparkingen av Knut Tørum som harmonisk, der en glad og blid Tørum takket for tiden i Rosenborg. I virkelighetens verden har vi fått oppleve en gråtende Tørum som er skuffet over behandlingen i trønderklubben. Dermed har RBKTV, i mine øyne, mistet troverdigheten sin.

Målgruppen for web-tv

Om klubben mener at web-tv bare skal ha positive reportasjer, er det for så vidt helt greit. Dermed signaliserer klubbene at de ikke er i stand til å se kritisk på sin egen arbeidsplass, men at alt er perfekt. Konsekvensen blir at web-tv har null interesse for den vanlige mannen i gaten. Målgruppen de da retter seg inn mot, blir barn og unge som fremdeles er litt naive i forhold til virkeligheten, og dermed er lett påvirkelige.

Skoleelever som programledere?

Noe tyder på at Brann har lagt seg lagt seg på den ukritiske linjen. I sine sendinger før kampen bruker Brann-tv ofte to jenter som ser ut som går på medialinjen på en videre-

gående skole. Dette setter klubben i et flaut lys. Ikke utstråler de to nevnte kompetanse og kunnskap om det de formidler, og hyppige skrivefeil er også blitt funnet i sendingene. Samtidig opplever seerne at disse ikke gir den tyngden og troverdigheten som klubben bør utstråle.

Press internt?

Om journalistene kanskje opplever et visst press innad i klubben for å omtale klubben i kun positive ordlag, vil det gi en uheldig signaleffekt. Med en slik kultur kommer vi aldri til å få oppleve at klubben til å ta for seg de ubehagelige og krevende innslagene. Dermed vil web-tv nettopp bli et slikt propagandaverktøy som mange har fryktet. Med tanke på at den faglige dyktige Gorm Natlandsmyr har stillingen som mediasjef, er det skuffende at Brann, foreløpig, ikke greier å lage bedre web-tv.

Åpenhet = større forståelse

At Brann, som RBK, ser ut til å kun sende solskinnssinnslag er bekymringsfullt. En åpnere linje vil sannsynligvis føre til at omverdenen får bedre innsikt og større forståelse for eventuelle utfordringer

Sportsklubben Brann står ovenfor. På sikt vil dette føre til at våre to lokalaviser blir de man skal stole på, mens Brann sin mediakanal blir stående uten journalistisk integritet og troverdighet.

Geir Vårdal

Martins mangfoldige timeplan

Martin "Muldvarp" Andresen heter Vålerengens nye spillende trenermanagerkaptein-altmuligmann, og d12m har vært så heldige å få se litt på Andresens arbeidsplan for en hvilken som helst kampdag neste år:

Mandag med kamp på Ullevål:

08:00: Våkne.
08:01- 08:02: En kjapp en.
08:04-08:25: Dusje.
08:25-08:55: Fikse seg foran speilet.
08:50-08:59: Frokost.
08:59-09:00: Kjøre de to kilometerne til Skeidars kontorer.
09:00-10:30: Selge møbler.
10:35-10:47: Kjøre de 30 kilometerne til VIFs rønne på Valle.
10:47-11:28: Lunch i VIFs administrasjons-campingvogn.
11:28-11:30: Kjøre de 5 kilometerne til bridgeklubben.
11:30-13:30: Lunchbridge.
13:30-13:32: Kjøre de 5 kilometerne til VIFs administrasjons-campingvogn på Valle.
13:32-15:15: Sitte på Valle og gjøre litt managerting. Som for eksempel å ringe til Bergen for å høre om noen i Branns spillergruppe (hvem

som helst), trenerapparat (ikke Mons), administrasjon, styre eller supportergruppe kunne tenke seg å melde overgang til VIF og gå rett inn og forsterke laget/klubben/publikum.
15:15-15:16: Rørleggeroppgaver på Valle. (En kjapp en).
15:17-16:42: Vaktmesteroppgaver.
16:43-16:45: Kjøre de 7 kilometerne opp til Ullevål.
16:45-17:30: Landslagssamling og trene VIF smågutter samtidig. Banene ligger rett ved siden av hverandre, så det går greit.
17:30-18:15: Selge billetter på Ullevål.
18:15-18:45: Selge pølse i lompe på Ullevål. Trekke seg som pølseselger pga sterk faglig uenighet med de andre pølseselgerne.
18:45-18:55: Peptalk med spillerne: "En venn av meg gikk på en smell. Han sa at det var bra at det skjedde ham, for han taklet det. Og etter hver kamp denne sesongen, så har vi kunnet si at det var bra at vi tapte, for vi takla det. Og når vi står her igjen etter kampen og har vunnet, så sier vi at det var bra vi vant, for vi takla det. Vi vinner igjen!"
18:55-18:57: Oppvarming.
18:57: Innmarsj.
19:00-19:47: 1. omgang. Flygende keeper fritatt for defensive oppgaver. Først i alt. Kjefta noe sinnssykt.
19:47-20:02: Pause. Kjefta noe sinnssykt.
20:02-20:32: 2. omgang: Midtbanesjef og superspiss. Kjefta noe sinnssykt.
20:32: Bytte seg selv ut etter 75 minutter og kjefta noe sinnssykt over å ha blitt byttet ut.

20:32-20:37: Kjefta noe sinnssykt fra side-linjen.
20:37: Stikke av gårde ti minutter før slutt for å unngå køen.
20:38-20:40: Kjøre de 7,5 kilometerne ned til Jordal Amfi for å kjefta litt på hockeylaget til VIF som ligger under 3-6 for Storhamar.
20:40-20:45: Ta over ledelsen av hockeylaget. Kanskje spille litt også.
20:45: Stikke av gårde to minutter før slutt for å unngå køen – altså spillerne som skal hjem.
20:46-20:51: Kjøre de 30 kilometerne hjem.
20:52-20:53: En kjapp en.
20:53-21:00: Kjøre de 30 kilometerne til bridgeklubben.
21:00-21:28: Kveldebridge.
21:28-21:30: Kjøre de 5 kilometerne til Ullevål.
21:30-21:40: Gjøre litt managerting og ta låserunden på Ullevål.
21:40-21:50: Kjøre til VIF-puben Bohemen for å feire årets første seier (i 16. runde) sammen med Klanen. Avslutte takketalen med "vi vinner serien i år!"
21:50- 22:00: Pressekonferanse der han annonserer overgang til serieleder Lyn.
22:00-22:10: Kjøre de 33 kilometerne hjem.
22:15-22:25: Skjønnetssøvn.
22:25-00:00: Se en god film på DVD.
00:00-01:30: Se en ikke fullt så god film på TV1000.
01:31-01:32: En kjapp en.
01:32: Leggetid.
01:34: Overgang fra Lyn til Skeid.

Alexander Osdal

Onsdag formiddag i Harstad. I kaffekroken på S-laget holder Runar Normann på å tape sine siste kroner i poker til en pensjonert fisker. Men det han egentlig tenker på, er når Mons Ivar Mjelde skal ringe. Runar er klar til tjeneste igjen.

Det var noen dager før kampen i Ålesund. Redaksjonen hadde gått gjennom listen over innkomne forsalg, og ikke minst behørig mobbet redaktøren som av alle ting var i Afrika da Brann nesten vant gullet mot Lyn. Nå gikk praten løst om tidligere brannspillere som vi hadde unnet et seriegull. Geddi selvsagt. Først og fremst Geddi. Men også Per Ove, Lars, Svante, Seyi og andre gamle brannhelter. Det var da det kom forsiktig fra bordenden.

–Hva med Runar? Det er trist at ikke han er her nå og får oppleve denne festen. Kanskje vi skulle tatt en prat med han?

En ettertenksom stillhet senker seg rundt bordet. Vi tenker alle på denne misforståtte hedersmannen som fikk en så alt for kort brannkarriere. En spiller som satte Brann og Bergen høyere enn seg selv, men som likevel ble presset ut av klubben av misunnelige lagkamerater. Hva som egentlig skjedde, får vi nok aldri vite, og vi trenger heller ikke å vite det. Vi har sett inn i øynene til Runar etter det som skjedde, og har kun sett godhet. Hvis noen her på jorden er uskyldig, er det han.

En bestemmelse blir tatt, og tirsdag ettermiddag sitter vi på flyet fra Bergen via Oslo til Evenes og Harstad. Kvelden før har vi entusiastisk feiret branngull med hele Bergen, virket det som. Vi er lykkelige, men kan likevel ikke helt fri oss fra tanken på at det var noe som manglet. Det som manglet, venter rett nok på oss oppe på flyplassen i Harstad, men han skulle ikke vært der oppe, men i Bergen sammen med de andre brannspillerne på balkongen på Stadion og mot-tatt hyllesten fra supporterne. Da vi snakket med Runar sent på kvelden, satt han klistret til Nyhetskanalen og fulgte feiringen fra minutt til minutt. Med tårer i øynene. Men han boblet samtidig som vanlig over av glede over tanken på at vi skulle komme oppover. Å treffe gode brannvenner er noe Runar aldri kommer til å slutte å glede seg over.

Harstad

–Så fint at dere ville komme på besøk! Runar er et eneste stort smil da han møter oss ved

bagasjebåndet på Evenes. Klemmene sitter løst, og det er selvsagt ikke snakk om at vi skal bære våre egne kofferter til bilen. Nei, det skulle bare mangle, mener Runar. Han er akkurat som før, med andre ord.

Vi setter oss i bilen og kjører de drøye fire milene inn til Harstad. Praten går om det som har skjedd siden vårt siste møte i Oslo, da Runar spilte for VIF. Vi forteller om det som har skjedd i Bergen dette fantastiske gullåret, og han oppdaterer oss på hans liv akkurat nå. 2007 er blitt et slags sabbatsår fra fotballen for Runar. Han er rett nok med litt på Harstad Idrettslag, men han driver mest med sine to største hobbyer. Poker og fisk. Selvsagt er fisken med ham fortsatt, vi har ikke glemt vårt legendariske møte på Akvariet i Bergen, og i bilen fra flyplassen forteller Runar villig vekk om både torsk og sei som han trekker opp fra havet. Han forteller også om flere innbringende pokerturer til Las Vegas. Om store penger, damer og mer til som ikke egner seg på trykk i et medlemsblad. Alt den gutten har opplevd! At han likevel kjører i en gammel Toyota, viser bare hvilken jordnær og ydmyk type Runar er.

Veien tilbake

Men først ville vi likevel snakke fotball. Om Runar helt hadde gitt opp å komme tilbake i norsk eller internasjonal toppfotball?

–Nei, jeg føler at jeg fortsatt har mye å gi på fotballbanen. Men jeg tar ikke til takke med hva som helst. Det må være en toppklubb, enten i England eller i Norge. Og her i Norge heter jo toppklubben Brann, sier Runar med glimt i øyet.

–Og jeg vet at Mons Ivar fortsatt har meg på blokken. Han har rett nok ikke sagt det rett ut, han har egentlig ikke sagt noe til meg siden jeg dro, men jeg har det på følelsen. Jeg ventet litt på telefon da Kvisvik dro for noen somrer siden. Jeg ville vært den perfekte venstrekanten etter Raymond, lettrent og samarbeidsvillig som jeg er, men jeg skjønner jo at Mjelde har det travelt med å trene Brann og være far til fire på Osterøy. Så jeg tror at han rett og slett glemte meg, sier Runar som selvsagt ikke ville lage noe num-

mer ut av det.

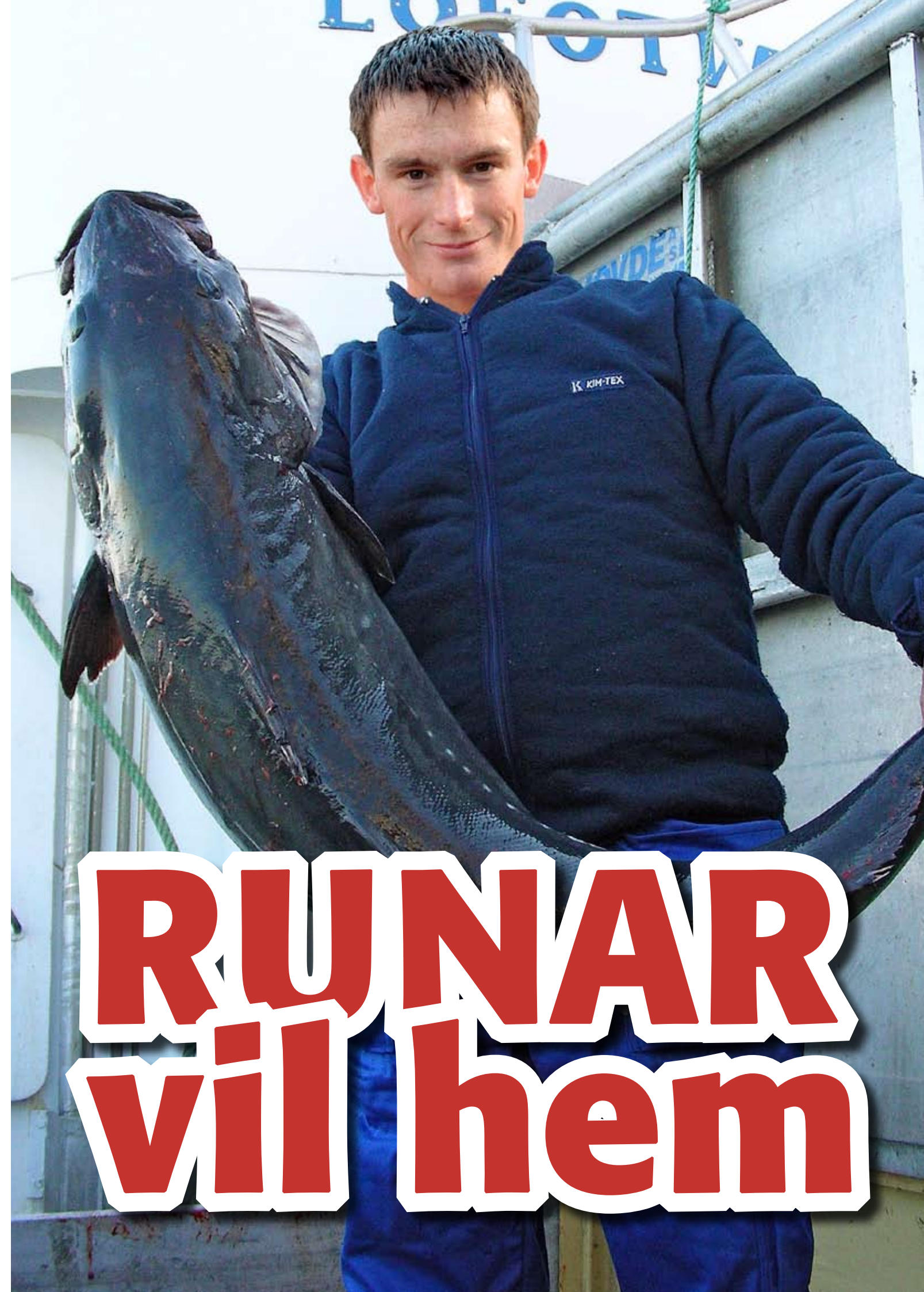
–Jeg var inne på tanken å sende en melding til Mons Ivar, men jeg vil jo ikke mase heller. Jeg respekterer han både som trener og som menneske, og han har som sagt nok å tenke på. Men jeg lur av og til på om ydmykheten min har stått i veien for karrieren min. Kanskje jeg ville kommet lengre hvis jeg var litt mer, hva er det dere sier i Bergen, et rævholt? undrer Runar idet vi svinger inn foran den kommunale boligen som han leier litt i utkanten av Harstad sentrum. Vi lar karrierespørsmålet henge litt i luften, vi tror nå at Runar vil nå langt som fotballspiller selv uten å forandre personlighet.

Runar unnskylder seg over at det er litt rotete da vi kommer inn, men et pokerlag natten før tok litt av, får vi vite. Pytt, noen ølflasker på bordet og chips i sofaen har vi opplevd i Bergen også. Ingen fare. Og det kan skje med den beste å glemme koden til minibankkortet, så vi tar oss av innkjøp av mat og mer øl. Skulle bare mangle!

Poker

Etter en litt søvnløs natt med europaveien en meter fra husveggen må vi vente noen timer på at Runar skal stå opp. Det første han gjør er å ringe treneren for å sykemelde seg for dagen. Runar har bedre ting å gjøre, han må rekke et pokerlag nede i sentrum. Vi hopper i bilen og kjører inn mot byen. Det er en nydelig høstdag, og Runar forteller entusiastisk om hva vi ser på veien. Vi minnes en rusletur rundt i Bergen fra Akvariet til Torgallmenningen med Runar som guide. Dette kan han!

Vi lur litt på hvor vi skal, i hvilken lyskybule vi nå skal få se Runar utfolde seg. Han som er vant til Las Vegas, har sikkert fått innredet et stilfullt lokale i et bakrom nede i byen. Vi tar feil. Vel nede i sentrum svinger Runar inn foran S-laget, og vi tenker mat med en gang. For det var ikke mye frokost å få i det normannske hjem. Men det viser seg at det er her vi skal. Like innenfor inngangsdøren er det en kaffekrok der det allerede sitter to eldre menn og en ungdom. Runar presenterer oss som journalister fra Bergen

RUNAR vil hem

som har kommet opp for å skrive om han. Gjengen virker ikke nevneverdig imponert, og vi tar det som et tegn på at vennene til Runar er like jordnære som han selv. Og vi skjønner sammenhengen. Runar kunne selvsagt lekt verdensmann og spilt poker med høy sigarføring. Men dette er hans by og hans folk, og selv om han allerede har gitt så mye, ikke minst av seg selv, føler han at det er her han må være. På S-laget. Der hans medmennsker er.

Nå er ikke vi så veldig bevandret i poker. Men vi skjønner fort at her spilles det på et veldig høyt nivå, og med store penger. Rett nok er sjargongen slik at de prøver å skjule hvor mye penger som egentlig er i omløp. Men før vi går inn, hvisker Runar til oss at når han satser en tier, kan vi plusse på noen nuller. Vi er imponert. Slikt finner vi ikke i Bergen, det er nå helt sikkert. Pokerlaget varer til Runar går tom for penger, etter en liten time eller noe sånt. Han prøver å bomme penger av oss, men vi vil ikke at penger skal komme mellom gode venner og avslår. Ikke minst fordi vi nå gleder oss til neste del av det rikholdige programmet som Runar har stelt i stand for oss.

Fisk

Runar har nemlig lovet oss at vi skal få være med ut på havet for å prøve fiskelykken. Den ene pensjonisten, han som loppet Runar for mest penger, blir med i bilen, det er nemlig hans sjark vi skal ut med. På vei inn i bilen hvisker den eldre mannen fortrolig til oss.

–Den gutten er en gullgruve, ikke farlig å være minstepensjonist når man kjenner Runar Normann.

Vi forstår ikke helt, men tolker det som at Runar sin livsglede også beriker livene til folk i Harstad. Vår respekt for denne mannen bare øker.

Som på fotballbanen og rundt poker-

bordet er havet også et naturlig element for Runar. Det tar ikke lang tid før han drar opp den ene storfisken etter den andre. Han lar seg villig avfotografere med en skikkelig svær sei på over 20 kilo. Selv om dette er en hobby for Runar, er han kremmer nok til å selge fangsten.

–Det er jo selvsagt bare småpenger, men jeg har det med hjemmefra at nøysomhet er viktig. Ingen grunn til å sløse med ressursene, sier Runar bestemt.

Den eldre fisken betaler noen hundrelapper for fisken og blinker til oss når Runar går bort til rekka for å spy.

–Dette vinner jeg lett tilbake i poker på S-laget i morgen.

Vi må le, det er godt å se at Runar har gode venner.

En plan tar form

Vår tid sammen med Runar måtte bli kort denne gang. Brann skal spille mot Hamburg, og vi må hjem for å rekke kampen. Runar er ikke helt i form til å kjøre oss til flyplassen etter avskjedsfesten kvelden før, så vi tar farvel med en sengeliggende Runar torsdag morgen og tar buss. Like greit egentlig. Det er enklere slik når man tar farvel med en god venn.

–Hils alle kjente i Bergen. Også Mons Ivar hvis dere ser han. Spesielt Mons Ivar, sier Runar med håp i blikket i det vi forlater han og Harstad for denne gang.

Vel hjemme i Bergen er vi overveldet av inntrykk og følelser. En dårlig UEFA-cup-kamp kan ikke endre på det. Runar sin bønn er ikke så lett å få ut av hodet. Vi tenker at hvis ikke Muhammed kan komme til fjellet, må fjellet komme til Muhammed. Hvis Mjelde ved en foreglemmelse de siste årene har oversett vår venn Runar, er det rett og slett vår plikt å prøve å opprette kontakt.

Vi sender en mail.

Fra: den12.mann@hotmail.com
Emne: Runar Normann
Dato: 26. oktober 2007
Til: mons.ivar.mjelde@brann.no

Hei!

Gratulerer med gullet! Det var sinnsykt, og vi gleder oss til Viking-kampen på søndag! Grunnen til at vi skriver er at vi har vært en tur oppe i Harstad for å treffe Runar Normann. Han ventet bare på at du skal kalle han til tjeneste igjen. Han vil ikke mase om det, for han vet at du er en travel mann med trenerjobb og en skokk med unger. Men han brenner for Brann, og vi gir deg vårt ord på at han kommer til å gi 100 % for klubben hvis du gir han sjansen. At han er lojal og har den største respekt for deg, trenger vi vel ikke engang å si.

Hva sier du?

mvh
d12m - redaksjonen

Fra: mons.ivar.mjelde@brann.no
Emne: SV: Runar Normann
Dato: 30. oktober 2007
Til: den12.mann@hotmail.com

Kjem ikkje på tale! Viss eg får sjå den kødden ein gong til, skal eg personleg dra han opp på det høgaste fjellet på øyne og kasta han ned ei ur og ut i osterfjorden. Då skal han få oppleva kva stein på stein er for noko!! Har deko ikkje noko betre å skriva om i det bladet?

MONS

He he, typisk Mons Ivar. Han og Runar er så like. Fulle av morsomme skjemt og overraskelser. Vi går for å ringe Runar og fortelle han den gode nyheten. Dette skal nok gå bra!

Av Leif Morten Nygård

Denne gangen tester vi brannkunnskapen til to hjemvendte spillere, Hassan El Fakiri og Azar Karadas. En del av utfordringen handler om hvor god peiling de har på hva som skjedde første del av årets sesong, altså før de var tilbake i Brann. Quizen endte med klar seier til Azar. Det er en stund siden quizen har blitt vunnet med større treffprosent. Kanskje du bør fortsette som spiss, Azar?

Quiz

1. Thorstein og Armann. Hassan bruker ikke så lang betenkingstid.

2. Dette ble vanskeligere; Hassan må tippe og prøver seg på 5 kamper. Beklagler, du ble for forsiktig.

3. 2. Her er han sikrere og får full pott.

4. Nå sliter Hassan. Etter litt betenkingstid kommer han på Trond Fredrik Ludvigsen, men så er det stopp.

5. Nei, her må midtbaneteknikeren gi tapt. Når han hører svarene, er det likevel en god del navn han kjenner.

6. Hassan sjanser på seriens toppscorer. Men denne gangen var ikke Thorstein synonym med fulltreffer.

7. Dette spørsmålet fikk Hassan på sms etterpå, og han foreslår Jan Gunnar Solli. Dessverre.

8. Her må Hassan bruke tid. Han kjenner godt sin egen CL-historie, men spekulerer lenge når han aner at en klubbkompis har slått ham. – Eirik, selvfølgelig. Lettelsen er tydelig.

9. Hassan foreslår Tromsø og avslører at han ikke er helt stø på Branns prestasjoner første del av sesongen.

10. Nå vil Hassan skikkelig revansjere seg. Han tar for seg tippeligaen og ramser opp Odd Grenland, Sandefjord, Lillestrøm og Stabæk.

1. Hvem av brannspillerne har scoret flest mål for sitt landslag i EM-kvalifiseringen for 2008-EM (før 18. november)?

2. Hvor mange kamper i serien var det meste Brann spilte på rad uten tap i år?

3. Og hvor mange kamper på rad uten seier?

4. Hva var navnet på den eller de spillerne i Branns tropp i år som ikke fikk gullmedalje (inkludert de som har forlatt klubben i løpet av sesongen)?

5. Kan du navngi minst to spillere som både har spilt på årets seriemester i Sverige, IFK Göteborg, og årets seriemester i Norge?

6. Hvem ble Branns toppscorer i cupen (den norske) i år?

7. Hva er navnet på den brannspilleren som i år ble seriemester for fjerde gang på rad?

8. Neste år skal Brann spille kvalifisering til Champions League. Kan du gi navnet på den spilleren i dagens brannstall som har vært på banen i den høyeste runden tidligere?

9. Hvilket lag klarte ikke Brann å slå minst en gang i årets serie?

10. Og hvilke lag vant Brann over både hjemme og borte i årets serie?

1. Azar peiler først inn at det dreier seg om delt plassering og er sikker på at Armann er en av dem. Han nøler ikke så veldig lenge før han også han Thorstein på plass.

2. Her demonstrerer Azar optimisme og stor tro på laget; 11 kamper, foreslår han.

3. Her resonnerer Azar høyt: - Vi tapte ikke hjemme, men hadde noen uavgjorte. Rett svar må være to eller tre kamper. Jeg satser på to.

4. Arnaud og Misje, kommer det kontant. Men Azar gir seg ikke. Han avslører at det er garderobeplasseringen som berger ham da han også kommer på Udjus og Trond Fredrik.

5. Her vakler Azar. Han begynner med Patrik, men retter fort til Joachim Bjørklund. Så foreslår han både Paldan, Svante og Kihlstedt før han kaster inn håndkleet. Azar unnskylder seg med at han er for ung, men ergrer seg likevel over at han ikke kom på Tore Pedersen.

6. Azar treffer blink med Robbie, men Thorstein var feil valg her.

7. Nå resonnerer Azar igjen. Han streifer Jan Gunnar, men får det ikke til å stemme med VIF-seieren i 2005. Så innser han plutselig at utlendingene også gjelder, og da er han ikke sen om å komme med Armann.

8. Eirik Bakke. Han smeller til uten betenkingstid.

9. Start. Nå er Azar sikker.

10. Lillestrøm, Odd Grenland, Sandefjord, Stabæk, Strømsgodset, Fredrikstad. De kommer på rams, og Azar tok med ett ekstra lag før han kommer på at 16. Mai-kampen mot Fredrikstad endte 2-2.

¹. Både Armann Smari Björnsson og Thorstein Helstad har scoret ett mål hver i kvalifiseringen så langt. 2. 7 kamper. 3. 2 kamper. 4. Trond Fredrik Ludvigsen, Nicola Misje. 5. For eksempel Per Edmund Mordt, Tore Pedersen, Magnus Johansson, Kai Eskelinen, Joachim Bjørklund. 6. To stykker scoret flest med tre mål hver. Det var Armann Smari Björnsson og Robbie Whithers. 7. Armann Smari Björnsson. 8. Eirik Bakke har spilt semifinaler for Leeds, Hassan El Fakiri satt på benken for Monaco i 2004 både i semifinalene og finalen uten å få spille. 9. Start (uavgjort både hjemme og borte). 10. Stabæk, Strømsgodset, Sandefjord, Odd Grenland og Lillestrøm.

Sesongen 2007

Gullet kom hem og Loddefjord Torg gjenoppstod som betydningsfullt knutepunkt i Bergen by. Sesongen 2007 er over. La oss rekapitulere.

LILLESTRØM. Har nådd 70-tallshøyder hva angår upopularitet. Minner om en dårlig drevet anstalt. En keeper som ødelegger fjes, spillere som har samlemani på kort og karantener, spisser som enten bruker håndball-triks eller får innbilt smerte av munnhuggeri. Og de gliser like bredt. Sier noen i fra spiller de såret og skuffet. Det var de andre, må vi da vite. Sterk medisinerer bør være neste steg.

PETER IJEH. Utvist på Åråsen. Pga. grov munnbruk. Eller dårlig oppfinnsomhet. Å si "fuck you" 20 ganger på rad kan tolkes som alt fra begrensede språkkunnskaper til elendig repertoar av sjekketriks.

KNUT TØRUM & PETTER MYHRE. 2006 var mye gøyere enn 2007. De var kuul å ha med på fest, men til hverdags var de litt kjip å drasse rundt på.

KRANGEL. Et krydder som aldri går av moten. Godset-trener Fagermo og Viking-trener Røslér stod for årets heftigste. Hoverende jubelrop ble ispedd anklager om spionvirksomhet og psykiske lidelser. Morsomt. La oss håpe de blir sluppet løs neste år også.

VÅLERENGAS MYTEOM-SPUNNE TALENTER.

Mohammed Fellah, Glenn Roberts, Jørgen Horn, Alexander Mathisen, Steinar Strømnes m.fl. Har satt uoffisiell

verdensrekord i lengde på bebudet gjennombrudd. Forventes under vignetten "Hvor ble de av?" innen utgangen av 2008.

KÆRJENG. Bunnlag i Luxembourg. Europa-cup skal bety shoppingtur og en lue i hånden. De slo Lillestrøm ut av UEFA-cupen. Må føles som å bli slått av oldemor i håndbak.

CHAMPIONS LEAGUE. Trekning av kvalifiseringskamper. Der fikk Rosenborg gratisbilletter til gruppespillet. Sikkert for lang og tro bunnplassering i Champions League. Var heldig som kom i gruppe med en Alex Valencia i dårlig form.

SELVMÅL. Trippelen er fullført. Ragnvald Soma; selvmåltopp scorer 2005, 2006 og 2007. Vi gratulerer og ønsker ham lykke til i jakten på sin fjerde strake tittel.

GULL. Årets metall. Forbigått i 43 år av sølv, bronse, jern, tinn, kråkesølv, skrap og skrot.

MORGAN ANDERSEN. Neste år vil navnet hans bli føyd inn i synonym-ordbøker under kontroversiell. Han kretser rundt søkelyset på samme måte som mygg rundt en glødelampe i sene sommertimer. Offentlige instanser har nå fått napp. Morgan har visstnok brukt kontortiden sin til å leke med saks og limtuber.

ANDRÉ BERGDØLMO. Banemannskapets skrekk. Pløyet mark rundt straffemerket i kampen mot Stabæk. Flittig jobbet, men det stod til stryk. Pall Gunnarsson scoret på straffen. Overgang til Bryne og drømmen om gårdsjobb røk i denne omgang.

FARMERLAG. Rosenborgs andrelag, Bodø/Glimt, er tilbake i Tippeligaen. Glimts nye trener, Kåre Ingebrigtsen, sa det best på ansettelsesdagen: "Dette er en veldig god mulighet siden jeg har ambisjoner om å trene Rosenborg en dag."

STIG INGE BJØRNEBYE. Etter tredje serierunde hudflettet han laget sitt. Som han sa: "Elendig å bare klare 1-1 borte mot bunnlaget Tromsø." Trener Bjørnebye ga uttrykket "eplekjekk" et ansikt. Super-Stig kan alt bedre. Også medisiner. Pga. faglig uenighet med Bjørnebye ble det medisinske støtteapparatet sendt på "ferier" i juni og juli. Starts "ferieutvalg" fikk til slutt has på Stig Inge også.

ROSENBERG-TAP. Skjer stadig oftere med årene. Har skapt såpass drama og villrede i Trondheim at man oppretter stillinger i rekordtempo. Sportsdirektør, assisterende sportsdirektør, assisterende assistent, assistentassisterer osv. De har nå sopt Trøndelag for ex-RBK'ere, og samlet dem på Rosenborg-brakka som en multiversjon av den syvende far i huset. Truslene om å bytte dem ut med dagens stall er like rundt hjørnet.

VINTERENS OPPGJØR. Står mellom VIF og RBK om hvem som oppretter flest organisasjonsstillinger. VIF er nå oppe i en busslast trenere. To om vi inkluderer Martin Andresens tropp av hud- og hårpleiere. Knapp ledelse til RBK på den rent administrative siden. De har spesialisert seg på assistentstillinger.

FNYS. Blir det mange av hver sesong. Som da Jan Åge Fjørtoft syntes TV2s altmuligmann, Pål T. Jørgensen, var useriøs da han påpekte at Lillestrøm jukset seg til cupfinalen noen timer etter at de jukset seg til cupfinalen.

MORTEN FEVANG. Lemlestet Bodø/Glimts Ruben Imingen med en "takling" vi ellers kun ser i Pondus-striper. Imingen brakk bein fra livet og ned. Fevangs umiddelbare kommentar: "Dersom jeg skal trekke meg i dueller så kan jeg bare slutte å spille fotball, altså." Fevang kom senere på bedre tanker. Han har bare litt svakere oksygensirkulasjon i sin lille loftsleilighet.

PETTER FURUSETH OLSEN. Også kjent som Grine-Petter. Eller Beavis. Har i tur og orden forlatt Brann, Ørebro, Hammarby og Stabæk i en "tsunami" av sutring. Har nå startet offentlig grinekonsert etter at Anders Linderøth fikk sparken i Viborg. Sin forrige grineturné hadde han i juni da han bl.a. beskyldte Daniel Nannskog for å ha gått til fysisk angrep på ham. Det viste seg å

være en rett pekefinger midt i tinningen. Skade-omfanget var sannsynligvis minimalt da området er relativt romslig og fleksibelt.

ERIK SO-LÉR. Tok kontroll over Start

i 2003. Har gjort det daværende Adeccoliga-laget om til et helt splitter nytt Adeccoliga-lag. Full av sår på sjelen. Solér og co. har skapt en sportslig bumerang på nivå med Branns i årene 1960 til 1964.

THOMAS OG ANDRÉ. De mest brukte fornavnene i årets Tippeliga. Tar vi med variantene Tomasz og Tuomas går André på et knepent 12-10 nederlag. Kun en eneste Derek. Ja, hvem hadde trodd det i 1981?

Å RAMLE AV LASSET.

Lillestrøm. Forsvant ut av gulljakten med en tryning i superklassen. August: 3 seire av 3 mulige. Målforskjell: 13-0. September: 4 kamper, 1 poeng. Målforskjell: 3-12. Klassefall. Takker og bukker.

DOBBELTROLLE. Martin Andresen. Kaptein for Brann og trener for Vålerenga. Samtidig. Med tre viktige kamper igjen av sesongen jobbet Branns kaptein iherdig med å skaffe diverse Brannpersonell kontrakter med VIF. Vi burde forventet ny rekord i knestående beklagelse.

MANGEL PÅ TAKKNEMLIGHET. Martin Andresen. Var en skadskutt spiller på vei inn i bridgens verden på fulltid. Fikk pleie, omsorg og penger i sekkevis av Brann. Ble beåret med den nydelige røde drakten, og fikk ta del i Brann og Bergens største opptur på denne siden av Kennedy-mordet. Han svarte med årelang surmuling og underskriftsnekt. Til slutt kom spekulantens dobbeltrolle som en dråpe tungtvann i et fullt pappbeger. Egosentriker har fått et nytt synonym.

OKSER I BRUNSTEN. Slike holder man seg unna. Villskapen selv. Forekommer om høsten. Bortsett fra Daniel Nannskog. Han holder det gående hele året.

DÅRLIG TIMING. Slik som ethvert løp foretatt av Sandefjord-angrepet. Eventuelt ethvert fremspill av Tommy Knarvik. Årets verste timing? Det blir en kamp mellom Trond Fredrik Ludvigsen og Armann Bjørnsson. Ludvigsen gikk fra Branns reservebenk for å teste ut samme benk i Strømsgodset like før Brann gikk tom for spisser. Resultat; null gull. Tidligere LSK-spiller Armann Bjørnsson var heller uheldig i valg av tidspunkt da han hilste på gamle kjente i Kanari-Fansen. Men de tok det sporty og bød på snus og småmynt.

Rune Landquist

[Noen kjappe]

Petter Vaagan Moen

Alder: 23 år.

Tidligere klubb: Ham-Kam.

Kamper for Brann: 68 (pr. 19.11.07).

Mål for Brann: 10.

Sivilstatus: Kjæreste.

Utdanning etter ungdomsskolen: Videregående skole.

Ditt beste fotballminne? Kampen mot Viking på Stadion før vi tok imot gullet. Da gjorde vi noe sjøl og viste at vi fortjente det.

Favorittlag bortsett fra Brann? Manchester United.

Beste Brann-kompis? Erlend Hanstveit.

Fineste fotballprestasjon? 1–0-scoringen borte mot Lillestrøm. Det var en viktig kamp for klubben.

Fotballforbilde som barn? Ryan Giggs og Eric Cantona.

Yrkesplanar etter fotballkarrieren? Det er veldig uvisst.

Favoritt-TV-serie? One Three Hill.

Om du ble nødt til å delta i en reality-serie, hvilken av dem ville du helst vært med i? 71° nord.

Favoritt-film? Ringenes herre.

Sist leste bok? Jan Guillou: Tempelridderen.

Åshild Samnøy

Foto: Eivind Lowzow

Ein lesande supportars spørsmål

Den tyske forfatteren Bertolt Brecht skreiv ein gong eit dikt som eg set litt pris på.

Det handlar om store menn og kongar som får ære for triumfar og nyvinningar, medan dei som har lagt grunnlaget, blir gløymt. Ei strofe spør til dømes om ikkje ein berømt feltherre hadde med seg ein kokk ute på slagmarkene. Diktet er omsett til "En lesende arbeiders spørsmål". Det fekk ny aktualitet etter Gullet. For visse krinsar fekk brått travle tider med å redusere prestasjonen til laget.

Nokon små døme først:

Dersom, viss....

Cupfinalehelga uttalte Tom Nordlie at dersom dei hadde vunne kampane mot oss, ville dei vunne serien. Men Tom Nordlie, då! Du ikkje berre tapte desse kampane. Du og laget ditt vart feid av bana! I begge to! Dersom og viss meg langt ut i ein potetåker i Orkdal! Det er der spekulasjonane dine høyrer heime.

Før det gjekk ikkje Oslo-tabloidene lei av å skrive om ein eller annan gult kort-statistikk på Stabæk sin midtbanespear. Eg talte i alle fall tre oppslag om dette i tida vi var våte av all feiringa vår.

Men det verste dømet er likevel alle lovorda som har dryssa ned over Martin Andresen. For å skrive litt om på Brecht-diktet eg nevnte: Hadde ikkje Andresen eingong med seg ein back? Kva med ein lege?

Større enn laget

Eg vil bli litt personleg med deg, Martin Andresen. Du som liksom var større enn laget. Du som liksom vann gullet for oss.

Kor interessert var du eigentleg i Brann? Du sette alltid landslaget framfor klubblaget. På forsongsongen i år var det meir viktig for deg å nå ein formtopp til ein treningskamp med landslaget enn til sjølve serieopninga med Brann. Kanskje det var greitt. Til og med ein NFF-hatar som eg ser at det ligg profesjonelle poeng rundt det å få landskampar på CV-en.

Men spol tilbake til pressekonferansen like etter siste serierunde, der du sa at du ikkje kom til å skrive ny kontrakt med oss. Du var framleis brannspelar då du sat der. Du fortalde oss også at du ikkje var aktuell for europacupkampane som stod att, og eg forstod at det var på grunn av skade. Men så gjorde du jaggu deg sjølv aktuell for landskampar i same perioden. Du var eit ynkeleg skue då du prøvde å ro i land forsnakkinga.

Forsnakking

Forsnakking, ja. Var det slik at du òg forsnakka deg då du stod på Festplassen og sa

at "vi" ville stå der om att neste haust? Kven var det du meinte med dette "vi"? Det kan umuleg ha vore "Den Raude Veggen". For på det tidspunktet viste det seg at du allereie var godt i gang med å sondere terrenget for VålerengEN Idrætsforening. Ja, du prøvde deg til og med på enkelte av lagkameratane dine i Brann. Eg veit ikkje om eg kan hugse at nokon har opptrådt meir illojalt og svikefullt. Du er visst god i bridge. Spelar du korta dine på same sleipe viset der? Eg er forundra over at nokon vil vere partnaren din...

Sporten i vanry

Som brannspelar greidde du i tillegg det utrulege kunststykket å ta på deg VålerengEN Idrætsforening si drakt. Hadde NFF forstått kva det inneber å setje sporten i vanry, ville du fått karantene på livstid. Uansett, det er tydeleg at verken Brann eller VålerengEN Idrætsforening si drakt kan bety stort for deg. Eg lurar på kva Klanen eigentleg ser i deg. Og så lurar eg på kva i all verda det er som kan ha gjort deg til ein slik kynisk råtass. Er du dårleg oppdratt?

Eg veit ikkje, og når no spørsmåla er stilt, kjenner eg mest for å drite i heile deg. Det skal tross alt vere eit Gullnummer dette, fylt med euforisk glede. Så for å få ut den vonde smaken eg får av å skrive om deg, snur eg ryggen til, og vender meg mot dei som fortenar hyllesten...

(Kremt) Kjære Brannlag!

Å skrive om nederlag går greitt. Å skrive om det uforløyste går greitt. Å skrive om ventetid går greitt. Å skrive om store enkeltkampar går greitt. Men det er når ein skal seie noko om sigerens sødme, og den forløyseringa som ligg i for min del 31 års ventetid, at ting blir vanskelege. For eg har rett og slett ikkje ord. Ord til å skildre kjensla når ein ser den usynlege røyndommen ta form så sakte, så sakte, men likevel med slik enorm autoritet og tyngde.

For det var ikkje slik eg hadde sett det

for meg. Var det nokon som forestilte seg at vi IKKJE kom til å vinne serien i ein nerveslittande kamp i siste serierunde? At vi skulle avgjere alt lenge før det var ferdig? At vi skulle vinne suverent? Og at "BRANN SERIE-MESTER 2007" skulle lyse på tv-skjermen etter ein kamp mellom Viking og Stabæk?

SerieGull!

Enno, i skrivande stund, tre veker etter denne kvelden, har det liksom enno ikkje heilt sunke inn i meg. Sjølv om det har vore gullvorskspiel (etter Lyn), annullert fest (eg kjem aldri til å tilgje Brage Sandmoen), fest 1 (på ein måndag), fest 2 (Vestlandsmakt og Gullmedaljar i flomlys) og nachspiel (vi heldt på å fryse av oss alt utanom songvilje og stemmeband i Tromsø), så hender det framleis at det brått slår ned i meg: Vi har vunne SerieGull! Og eg må slå opp på tekst-tv. På side 226. Og sjå tabellen...Brann på topp i november...og så ligg RBK/NFF der nede ein plass...og så har vi 10 poeng ned til Lillestrøm.

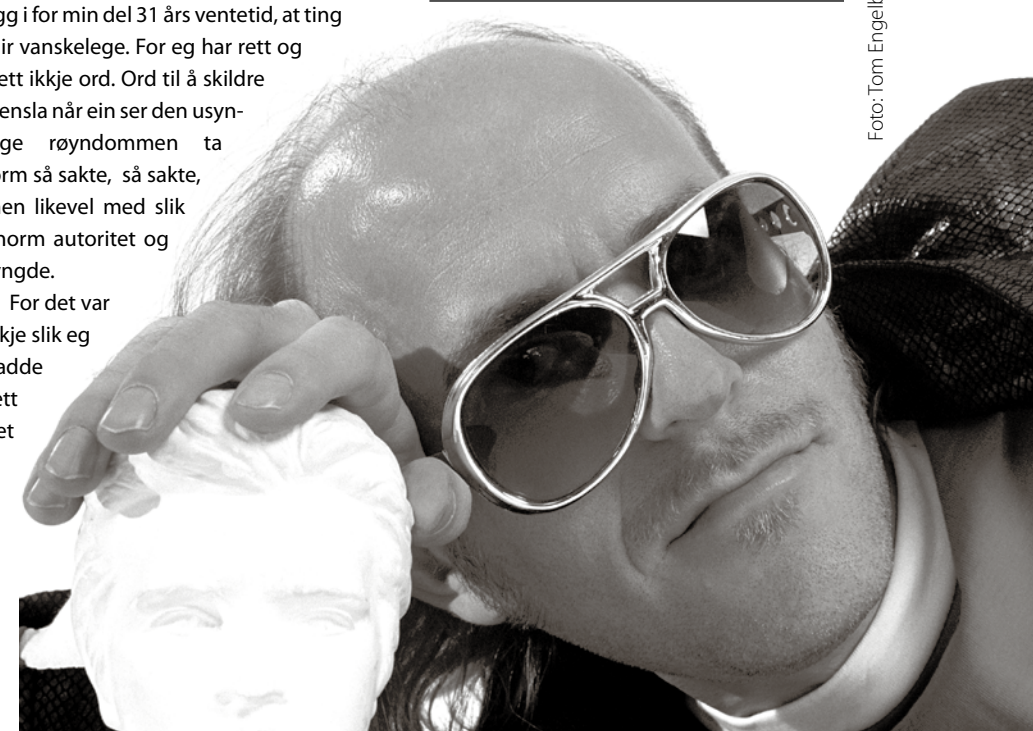
Levande legender

Eg vil takke alle som gjorde Gullet 2007 mulig: Håkon, Erlend, Ørn 1 og 2, Bjørn, Cato, Petter, Tijan, Eirik, Jan Gunnar, Thorstein, Robbie, Erik, Cato, Ramiro, Johan, Kongen på Haugen, Hassan, Azar, Armann, Joakim, Knut, Bengt, Ardian (ja, du skal få ein takk du også). De er levande legender! Verken eg eller andre kjem nokon gong til å gløyme det de gjorde. Tusen millionar takk!

Og om de skulle få lyst på ein øl ein gong, så berre sei ifrå. For Elvis betalte alt.

Stig Elvis Furset

Foto: Tom Engelbrecht

Derfor kom gullet hem

Hvorfor har Brann endelig hentet gullet hem? Når det er 44 år siden sist, er det god grunn til å spørre. d12m ser både på hvem som særlig bør hedres og på hvem som har gjort sitt beste for å stikke kjegger i hjulene for gullprosjektet.

En slik liste kan ikke unngå å gjøre urett, særlig på plussiden. Det er så mange som kunne vært nevnt. Likevel tar vi sats: Her kommer både ros og ris, og det meste er alvorlig ment.

Disse skal æres:

1. Bjørn Dahl

Bjørn med magen har stått i spissen for den økonomiske snuoperasjonen som har gjort Brann til en veldrevet og økonomisk sunn klubb. Han har gitt klubben vår muskler til å hente toppspillere. Bjørn Dahl sin faglige

dyktighet og integritet har skapt tillit i det bergenske næringsliv. Hans vilje til å behandle folk skikkelig, investorene inkludert, har blitt lagt merke til. Slik har han – med Revheim & co i ryggen – utløst kapital fra Hardball og andre. Det var også Bjørn Dahl som gikk ut og fredet Mons Ivar Mjelde da media med bergenspressen i spissen hvesset knivene mot den ferske treneren etter en skrøpelig poengfangst første del av 2003-sesongen. Her "innførte" han troen på tålmodighet og langsiktig tenking i Brann. Ordet

tålmodighet hadde historisk vært bortimot et fremmedord i brannorganisasjonen. Men kontinuitet og langsiktig tenking er en av faktorene hele fotballeliten nå drar fram som en suksessfaktor bak Branns gullmedalje. Dahl har også greid det kunststykket å få folk til å assosiere Brann og ydmykhet – en kombinasjon som tidligere ville vært en vits.

2. Mons Ivar Mjelde

Midt i gullfeiringen har det vært påfallende hvordan enkelte har prøvd å nedtone Mjelde sitt bidrag til suksessen. Enkelte har til de grader demonstrert egen idioti med utsagnet "hvem som helst kunne ha trent dette brannlaget til gull". De må ha glemt at mange meritterte trenere med stallen full av klassepillere har mislykkes i titteljakten. Mjelde er vitterlig den første treneren på 44 år som har oppnådd gull i Bergen. Her er tre av grunnene til at han har lyktes:

1) Mjelde har hatt tro på hardt arbeid, for hva er "stein på stein" annet enn hardt arbeid? Mange har kalt branntreneren traust. Ikke alle mener det som et honnørord. Det er vel kanskje naturlig i et samfunn som rangerer lottomillionæren høyere enn folk som gjør gagns arbeid? Men Mjelde har demonstrert at hardt arbeid lønner seg i lengden. Med ham som trener og i samarbeid med dyktige medarbeidere har Brann både utviklet egne spillere og ført en bevisst innkjøpspolitikk.

2) Mjelde har en inkluderende lederstil som har gitt rom for et svært kompetent team rundt ham. Mange ledere og trenere synes å ta stor plass og virker å kjenne seg truet av medarbeidere med høyere spesialkompetanse enn dem selv. Sett frå sidelinjen synes det å ha vært en klar filosofi hos Mjelde at han gjerne vil legge til rette for at alle medarbeiderne, spillerne inkludert, skal få rom til å være kompetente og ansvarlige. Han har gitt rom for komplementære ferdigheter og gitt tillit. Samtidig har han selv tatt den belastningen det må ha vært å stille opp for media i hopetall nesten på daglig basis, og der en god del av dem tilsynelatende aldri har fått med seg barnelærdommen om å

ta alt i beste mening. [Slik sett kan det kanskje hevdes at Mjelde og familien har båret de største personlige belastningene bak branngullet?]

3) Han har hatt vett nok til å bli boende på Osterøy. Der har han hatt en frisone der noe har vært viktigere enn Brann. Det har hindret ham fra å ta av i medgang eller å grave seg ned i motgang. Ett av de tåpeligste innleggene på Bataljonens diskusjonstråd "Mjelde må gå", anførte mot Mjelde at han bodde på Osterøy. Kan dumheten uttrykkes klarere? Mjeldes jordnære innstilling gjør ham trygg i boblejakke og topplue, han trenger ikke jåle seg til i frakk og solbriller for å "være noe". Han vet selv hvem han er.

3. Håkon Opdal

Keeperen er det nærmeste vi kommer en individuell idrettsutøver i lagidretten fotball. Mens utespillerne spiller hverandre gode eller kan gjemme seg bak hverandre ved feil

og slurv, må keeperen i større grad bære ansvar alene. Den imponerende utviklingen Håkon Opdal har hatt, personifiserer Sportsklubben Branns vei til gullet. Håkon har blitt uthengt etter tabber på en måte som utespillerne slipper, men har taklet det med en mental styrke som imponerer, og han har utviklet seg i store bys. At han i gullåret har spilt seg til fast plass som førstekeeper på det norske landslaget, understreker kvaliteten Brann har på keeperplassen.

4. Sentrallinjen: Martin Andresen, Thorstein Helstad, Kristjan Ørn Sigurdsson

Trenerteamet fokus på en fast stamme i Branns sentrallinje, var en del av gullresep-ten. Brannkapteinen har vært omstridt. Han er en personlighet utenom det vanlige i fot-

ball-Norge. De fleste har – med- eller motvil- lig – erkjent hans fotballdyktighet og fotball- klokskap. Men fordi han har stått fram som mer individualist enn lagspiller og har gått sine egne veier – ispedd litt jantelov, ble Mar- tin aldri den store helten i sine år på Stadion. Martins villighet var uansett uomtvistelig, selv om kjeftebruk-metoden i høy grad kan diskuteres. For undertegnede ble villig- ten aller best illustrert i årets bortekamp mot Sandefjord. Da Brann utlignet like før slutt, løp spillerne mot de tilreisende supporterne for å feire. Da er det Martin avbryter feir- ingen, tar tak i medspillere og drar dem ut på banen. Slik Brann hadde spilt, var uavgjort et godt resultat, men det var ikke godt nok for kapteinen. Vi husker hvordan kampen end- te... At Martin har kastet store skygger over

sitt ettermæle ved måten forholdet til Brann ble avviklet på, kan ikke ta fra ham den inn- satsen han gjorde for at gullet kom hem. Om han gjorde det for seg selv eller for Brann, kommer i denne sammenheng ut på ett.

Martin og Håkon har blitt nevnt, men resten av sentrallinjen skal så visst ikke glemmes. Thorstein Helstad og Brann er en lykkelig allianse. Samarbeidet har foredlet Thorsteins spissferdigheter og gjort ham til eliteseriens toppscorer. I midtforsvaret re- presenterer Kristjan Ørn Sigurdsson ekstre- me egenskaper med sin enorme spenst, sin hurtighet og sin evne til å time taklingene. Den lavmælte islendingen lar først og fremst prestasjonene tale.

5. Cato Guntveit, Erlend Hans-veit og resten av troppen...

Cato og Erlend er branngutter i sinn og skinn. Ved sin arbeidsvilje, sin fotballdyktighet, sin profesjonalitet og sin lojalitet til klubben har de på mange måter gått i spissen for et gli- trende godt brannlag med fremragende en- keltspillere som i det store og hele har satt laget først og har jobbet for hverandre. Det er ikke automatisk slik at laget med de beste enkeltspillerne vinner. Men med holdningen "ingen spiller er større enn laget" (sitat: Cato Guntveit), har Cato og Erlend dratt resten av gullaget med seg. Så må de andre brannspil- lerne tilgi at de ikke er nevnt ved navn her. Men vi vet hvem de er. De har alle skrevet seg inn med gullskrift i Branns historie. Og vi vil aldri glemme dem.

6. Roald Bruun-Hansen

På en liste som vektlegger kontinuitet er Roald Bruun-Hansen for nykommer å regne. Men mannen har bidratt med sunn fornuft, en beroligende personlighet og en faglig dyktighet som inngir tillit og legger tyngde bak det han sier og gjør. Dette lover godt for SK Branns framtid. Han har dessuten hentet inn Jan Gunnar Solli, Hassan el Fakiri og Azar Karadas. Trenger vi si mer?

7. Branns medisinske team

Med Ola Jøsendal i spissen har Branns me- disinske team klart det utrolige å holde spillerstallen vår så godt som skadefri gjen- nom sesongen. Det er en prestasjon. De

har dessuten greid å lappe sammen Martin Andresen, noe som førte til at han ikke stod over en eneste kamp pga skade før gullet var heme.

8. Stadionpublikum (en god del av dem)

Brann Stadion er blitt en av festningene i fotball-Norge. En sesong uten tap i serien på hjemmebane har lagt et solid grunnlag

for seriemesterskapet. Det kan supporterne ta sin velfortjente del av æren for, det har Mjelde helt rett i. Staddaen er dessuten blitt en arena der ikke bare den harde sup- porterkjernen synger og støtter laget, men hele stadion er med. Stadionutbyggingen har lagt de ytre rammene til rette. Og årets slager, "Gullet ska hem", viser Branns suppor- terkultur på sitt beste.

9. Marginene

Underveis dette året har noen gitt uttrykk for at alt annet enn gull ville bety en mislykket sesong for Brann. Slik Brann nå framstår, bør det være et naturlig mål at klubben årlig skal være involvert i medaljestriden. Men å tro at et gull kommer på bestilling, er å overse mar- ginenes plass. Noreg har etter hvert mange klubber med god stall, store ressurser og høy målsetting. Omstridte dommeravgjø- relser og skadede spillere kan være blant de små marginene som kan virke inn på medal- jevalør. Noen marginer har gått mot Brann også denne sesongen (jfr. stangskuddene i Ålesund). Men vi må være ærlige nok til å si at vi også har hatt marginer med oss – selv om det er umulig fullt ut å skille flaks og dyk- tighet, og gode lag har ofte flaks.

Gullet kom hem – på tross av disse:

1. Knut Langeland/BT

Flere sportsjournalister i Bergen har hatt en hang til å tro at kjennetegnet på faglig dyktighet, er kritisk omtale av Brann. Få har

Foto: adressa.no

drevet dette til større høyder enn Knut Langeland. Særlig hans omtale av Mjelde vekker ofte undring. Konklusjonene er bastante, men argumentasjonen mager. Undertegnede har ofte fått spørsmålet fra "normalt" fotballinteresserte folk: "Hva er det den mannen har mot Mjelde?" Langeland er i sin demokratiske rett til å mene hva han vil om Brann og Mjelde. Men det virker litt underlig at regionens største avis lar en av sine viktigste medarbeiderne kjøre en kampanje som for stadig flere framstår mer personlig enn saklig.

2. Knut Langeland/BT

Se over.

3. Knut Langeland/BT

Se over.

4. Sportsjournalistene i Bergen

BA og BT konkurrerer om å være best på Brann og vil ha minst en nyhet hver dag. En rekke andre medier henger seg på. Er det ikke er noe som skjer, lager de like godt noe selv, helst med negativ vri. Lenge hjalp Brann dem godt med førsteklasses råstoff. Etter at Bjørn Dahl & co har minimert skandalefaktoren og Tommy Knarvik har reist fra byen, har skandalejegerne fått et hardere liv.

Et flertall av fotballkommentatorene i

Bergen, enten det er i blogger, faste spalter eller TV-program, mener sterkt og inderlig, med mer patos enn fakta. Og når de relativt ofte møter seg selv i døra uka etter, får det likevel ingen konsekvenser så lenge mange treff, lesere eller seere skaffer penger til eierne. Men de som kommenteres, må venne seg til jevnlig gapestokk.

Drar man andre steder i landet, latterliggjøres bergenspressens hang til ytterlighet i forbindelse med Brann. Denne "ekstremismen" kommer til uttrykk ved overdrevet negativisme når det går dårlig eller ved euforisk hyllest når prestasjonene er gode.

Det er litt ironisk at disse som har gjort stor innsats for at gullet IKKE skulle komme hem, nå tjener stort på at nettopp det har skjedd.

5. Bergen kommune

Mens de fleste toppklubber i Norge har fått betydelige tilskudd fra kommunen de ligger i, har Bergen kommune ignorert Sportsklubbens økonomiske behov og tatt denne entusiasmedynamoen for gitt. Dermed kan heller ikke kommunen skryte på seg noen ære for gullet. Om man ønsker å bøte på dette med mer enn noen flagg, kan de lokale myndigheter sørge for at byggetillatelsene for siste trinn i stadionutbyggingen glir glatt gjennom behandlingen i de kommunale instanser.

Kanskje var kommunal feststøtte også et forsøk på å gjøre opp for tidligere unnlatelser? Når gullet omsider var på vei hjem, ble det i alle fall gitt et skikkelig bidrag til gullfeiringen; så får heller Herman Friele og Bergen kommune bli enige om fordelingen av regningen.

6. Herman Friele

På tross av Herman Frieles generøse bidrag til gullfesten, plasserer det ham på minussiden at han "tilfeldigvis" annonserte den første gullmillionen like før kommunevalget, mens det var nok av vanskelige kamper igjen. På dette tidspunktet fryktet mange av oss at dette skulle bli en ny variant av å selge skinn for bjørnen var skutt og at avsporingen indirekte skulle bidra til at laget vårt snublet i innspurten. Heldigvis holdt branntroppen seg til sunnere kost enn valgflesk.

7. Charlie Miller

Charlie Miller gjorde en formidabel innsats for å ødelegge Branns gullsanser i fjor, et typisk eksempel på at en spiller gjorde seg større enn laget. Heldigvis greide han ikke å spolere noe dette året, på tross av at han sendte noen "oppmuntringer" til Bergen og Brann via media.

8. Stadionpublikum og bergenserne (en del av dem)

Det er ikke supportere alt som skriker, kan man fristes til å omskrive ordtakene. Opp gjennom årene har det vært altfor mange tilfeller

av såkalte supportere som har brukt uhorvelig med energi på å pipe mot egne spillere. Slik har de svekket eget lag og motarbeidet gulljakten. Noen spillere har i urimelig grad blitt gjort til hakkekyllinger, og deler av supporterne har gjort en iherdig innsats for å ribbe dem for selvtillit. Få tror på ramme alvor at enkeltspillere blir bedre av pipekonserter fra egne supportere. Kanskje kan man kalle noen av disse "selv-supportere". De virker viktigere å framheve egne meninger enn å tenke på hva som gagnar klubben. Også for supporterne gjelder det at ingen enkeltperson er viktigere enn laget.

9. Norges Fotballforbund

Når vi lager en liste over slike som har stukket kjepper i hjulene for Branns gulljakt, er NFFs plass nærmest å regne for tradisjon. Dette året har likevel ikke vært det verste. Men Fotballforbundet delte ut litt lite ordforråd til linjemannen da de sendte Svein Oddvar Moen og hans team til Bergen for å dele ut gult kort til Martin Andresen. Med "hold kjeft" som eneste ord på repertoaret, ble brannkapteinen effektivt fyrt opp...

Litt historisk sus bør vi også ha plass til her; tenk for eksempel på omkampen mot Molde i 2000...

Åshild Samnøy

Rasjonereringen

Ikke siden krigens dager har Bergen opplevd en tilsvarende mangel på varer som vi har gjort i høst.

Mens det under krigen var kaffe, sukker og andre livsnødvendigheter som sto på rasjoneringskortene, har den store mangelvaren denne høsten vært billetter til brannkampene. Det er tydelig at bergenserne er personer for de store anledninger. Mens uvesentligheter som UEFA-cup ikke har fylt opp Stadion, har tilskuertallene i Tippeligaen vært rekordstore på Staddaen hittil i år. Hver eneste kamp har vært mer eller mindre utsolgt på hjemmeseksjonene, men stort sett har det gått helt fint å få tak i billetter. Omslaget kom i høst. Med kamper som ble utsolgt på rekordtid både på hjemme- og bortebane har høsten vært en fest for klubbkasserne, mens den jevne bergenser ofte har måttet forlate billettsalg med uforrettet sak.

Sponsorer

Billetthysteriet har flere årsaker. Den viktigste er selvsagt knappheten på billetter. Her har Brann hjulpet godt til selv. Mens antall tilgjengelige billetter til en gitt kamp i vårsesongen gjernar var 4 - 5000 sank vi under 3000 billetter i åpent salg mot Viking. Hvor ble det av disse billettene? I følge våre kilder gikk de i all hovedsak til sponsorer og frikortinnehavere. Begge disse gruppene fikk utvidet kvote på denne kampen, og det hjalp heller ikke at Viking-supporterne kom mannssterke (ogause) til Bergen. Det er noe fundamentalt riktig over at det er de som er der i hverdagene som også skal få være der på festene. Det har blant annet Lillestrøm forstått. Når de legger ut billetter til de store kampene, er det de som har partoutkort, medlemskap i klubben og supporterklubben som får kjøpe ekstra billetter og ta med sine venner. Blir det noe til overs, går disse billettene til "mannen i gaten". Med dagens holdninger er det sponsorene som kan ta med seg litt ekstra kunder og oppleve stemningen. Det blir også plass til noen ekstra kommisjonærer i Norsk Tipping og klubbtiltillsvalg.

Når stemningen på Viking-kampen var så god som den var, er dette ikke på grunn av mange sponsorer på tribunen, men fordi bergensere er et lettbegeistret folkeslag. Ved slike anledninger sprer begeistringen seg. Det er nok av eksempler på andre "po-

pulære" kamper der stemningen har vært elendig nettopp på grunn av alle som skal være der og oppleve stemningen. Det vet alle som har vært på stadion 16. mai.

Kø

Brann har også gjort sitt på andre måter for å sikre feil folk billetter til kampene. En ting er at nettleverandøren "Billettluke" har hatt store tekniske problemer med pågangen i hele år. En annen faktor er at man aldri har kunnet vite noe om hvorvidt billett-systemene hos samarbeidspartnerne i (de trønderskeide) Narvesen og 7-eleven har virket. Dette har sammen ført til store, uorganiserte køer ved Brannbutikkene. Her har hver enkelt i år fått kjøpe fem billetter. Som vi skrev om i forrige nummer av den 12. mann har salgstidspunktet vært svært ugunstig for vanlige arbeidsfolk, noe som har åpnet for at primært skoleungdom har kunnet kjøpe opp godt med billetter på de avgjørende kampene og dermed tjene seg gode penger. Det er nok av de som var på Viking-kampen og hadde dette som sin første Brann-kamp. De tjente også penger på den ved å selge ekstrabillettene på svartebørs.

14.000 drakter

En annen sentral årsak til billetthysteriet er at Brann virkelig tok av i år. Da jeg begynte å gå på Stadion for 20 år siden, var det bare de mest rutinerte som gikk i drakt. I år har Brann solgt rundt 14000 drakter. Det er blitt legitimt og in å være brannsupporter. Det er neppe lenge før det å flashe medlemskort i Bataljonen blir et sjekketriks å regne med andre steder enn på Fotballpuben. Vi er med andre ord der Vålerengen var for snart ti år siden. Denne ekstreminteressen medfører at "alle" vil på Stadion nå. Det er rett og slett blitt hipt og kult. Men hvor blir det av disse folkene når hverdagen melder seg? Når vi slåss om en hederlig 7. plass i eliteserien igjen og ryker ut av cupen i fjerdende runde. Vil de da slåss om billettene?

Årets sesong har vært den første der det virkelig har vært rift om å få lov til å gå på Stadion. Det er derfor ikke sånn at "alle" skjønnte at partoutkort var veien å gå. Det er heller ikke sånn at de uten partoutkort er "parttimer". For meg er det viktigste at det er de som også vil være der i motgang, som får plass. Ikke alle de andre.

Per Arne Flatberg

Cupfinalen og partoutkort

Brann.no har endelig fått ut informasjon vedr. sesongkort for 2008, og Brann skuffer som vanlig ikke. Hvem hadde forventet noe fra den kanten uten skandaler?

Rekordliten kvote

Det mest overaskende er at INGEN "normale" sesongkortinnehavere er garantert cupfinalebillett i 2008 om Brann eventuelt skulle greie å spille seg frem til en finale på nasjonalarenaen. Før var det slik at de 1500 første som betalte sesongkortet var garantert finalebillett. I år ble den kvoten satt ned til de 1000. Nå er altså kvoten satt ned til 0 billetter.

Hvem får billettene?

Hvem som får billettene er selvsagt åpenlyst. Alle med sesongkort på Brannallmenningen er garantert cupfinalebillett, og de resterende billettene går til alle andre enn til "normale" sesongkortinnehavere. En av Brann sine kjerneverdier er å være inkluderende, og i dette tilfelle har de så absolutt vært det. Bare så synd at Brann velger å ikke gi en eneste billett til sin største og mest trofaste kundegruppe. Men dette er selvfølgelig ikke overaskende. Ingenting, verken positivt eller negativt, overrasker meg med Brann. Kanskje minus årets tabellplassering....

På brann.no kan vi lese at SPV-tribunen har 3676 sitteplasser + 737 VIP-plasser. I praksis betyr det at drøye 4000 billetter allerede er lovet bort til sponsorer, småfirmaer og endel "vanlige" som har tatt seg råd til et sesongkort på SPV-tribunen.

Forutsigbarhet

Om ikke annet skaper dette forutsigbarhet for ca 8000 av sesongkortinnehaverne som må belage seg å følge kampen fra sofaen i Bergen. At Brann nok en gang viser hvem de prioriterer er for så vidt helt greit (om dette er rette veien å gå er en annen diskusjon). Da er det bare å forberede seg på å skaffe evt. adgangstegn til cupfinalen via alle andre kanaler enn Brann! Lykke til!

Geir Vårdal

den mann

Holder til gull

Det er ikke bare gullet som er «heme» i Bergen.

Publisert: 24.10.2007 - 08:00

Også Brann-kapteinen må være hjemme resten av sesongen: «Martin Andresen kneskadet setter Brann-spilleren på sidelinjen i nærmere seks uker. Dermed mister han sesong avslutningen med Brann og landslaget. Branns lege Ola Jensen sier at Andresen må holde seg de neste kommende ukene,» melder NRK Tekst-TV.

Det går ikke fram av meldingen hvor Andresen må holde seg, men spiller Paul O. Hauglid har et poeng:

«En slik idrettsprestasjon må vel kvalifisere for Guinness' rekordbok.

Kanskje han mente å holde masken på Festplassen?

***Prøvde å hente trenere og spillere fra Brann

Martin Andresen skal ha prøvd å lokke det unge keepertalentet Dan Riisnæs og den fysiske treneren Patrik Hansson mens han ennå var i Brann. I tillegg skal han ha prøvd å lokke Erik Huseklepp sørover.

– Å gjøre slikt er ikke noen klok handling, sier sportsdirektør i Brann, Roald Bruun-Hanssen, til Bergens Tidende.

– Vi har aldri blitt informert om at Andresen ønsker noen i vårt trenerapparat som er under kontrakt. Nå jobber han for Vålerenga. Ønsker klubben å hente spillere fra oss er de velkomne til å ta kontakt om de gjør det på den riktige måten. Om de får noen er en helt annen sak, sier sier Bruun-Hanssen.

Ja visst var han ung en gang og visstnok ganske talentfull også. Men å omtale Dan Riisnæs som dette i dag er kanskje å ta litt vel hardt i (håper du ikke tar det ille opp, Dan). Hvis det da ikke gjenspeiler hvilket aldersnivå den nye manageren til Vålerenga har tenkt å ha på stallen sin da...

Hææææ?

Mange har sikkert lurt på hvorfor Martin Andresen ene dagen står foran mer enn 20000 bergensere på Festplassen og sier, som Branns kaptein, at neste år, da vinner vi gull igjen. Dette lurte også NRK på, og stilte dette spørsmålet til vår gamle kaptein i programmet "Bakrommet Spesial" 11. november i år. d13m har laget en avskrift av hva som ble sagt for å gi dere som ikke fikk sett programmet, en mulighet til å høre Martins egne ord om saken. Og vi presiserer, dette er en nøyaktig avskrift av det som ble sagt. Ingenting tatt vekk. Ingenting lagt til. Sjekk gjerne selv på <http://www1.nrk.no/nett-tv/klipp/306326>. Intervjuer er forøvrig Knut Nesbø (KN). Martin Andresen blir da naturligvis MA.

KN: "Martin. He he he he

MA: He he he

KN: hvorfor sa du det du sa på Festplassen i Bergen, vi vinner igjen?"

MA: Ja, det var det var hele resonnementet som eeh som eeh (pause) sss eeeehhh handler om det at man i Brann har vært vant med å takle motgang veldig veldig bra og at heller ikke vunnet serien på firåferti år ååå gått på med nytt mot åååå (pause) første se seriekamp så synger 'em at vi er berømte Brann fra Bergen og vi vinner seriegull i år. Hvert år! Og så kommer det en kjempeutfordring nå med at man eeeehhh skal takle medgang og å takle at man har, har vunnet. Og det var det jeg sa da er jeg helt sikker på at dere (pause) eller at vi takler mmmmm (pause)at man står der igjen! Eeeehhhh, og ssss, og sier at det var bra at det var vi som... vant i fjor, for

tidspunktet må ha visst at du ikke kom til å fortsette i Brann.

MA: Ja, men det det... det var ikke det som var eeeeh opptakene altså hele historien med det da atte eeeeh, eeeeh, å bare stå og hyle at vi vinner igjen. Men at man eeeehhh man har en ny utfordring med åååå (pause) med åååå takle det å være seriemester.

Vi sier takk til Martin Andresen for disse oppklarende ord. Det blir så mye lettere å forstå dine handlinger etter disse utfyllende kommentarene.

Foto: Erik Huseklepp

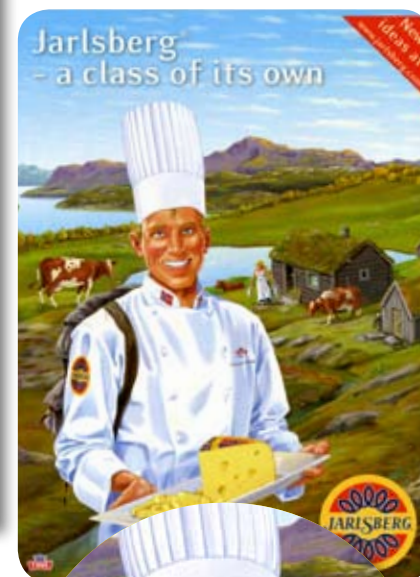
LOVER BØTER: Førstebetjent Norvald Bergfjord. FOTO: ANDREAS ISAKSEN

– Det er absolutt ikke lov å drikke alkohol på bussen, og det har vi slått ned på. Sivilt politi kan dukke opp når som helst. Politiførstebetjent Norvald Bergfjord

Endelig litt fred og ro på borteturene! Om politiet i sivil kommer til å gå med Burberry og Lacoste, sier BT ingenting om...

Skamløse scener utspant seg på flyet hjem fra Tromsø da en gjeng med gold-diggere til sin store glede oppdaget at det var brannspillere med på flyet. Tenke seg til, ekte spillere av kjøtt og blod. Med den kjente autografjegerblogger Alexander Osdal (t.v.) i spissen brøytet de seg gjennom flyvertinner, trillevogner, matbrett og dokø i sin iver etter å komme i nærkontakt med en spiller.

Våre lesere har i lengre tid spurt (noen sågar tryglet) om d13m ikke kunne trykke et bilde av Geddi "in action" som det så fint heter. Vi er ikke vonde å be og har plukket frem et bilde fra en kamp på Åråsen. Ny!

Foto: Erik Huseklepp

Foto: Jan Gunnar Solli

Skolissetrikset

d13m har ved hjelp av sine etter hvert meget gode kontakter, fått tak i disse eksklusive bildene av Jan Gunnar Solli som øver seg på neste sesongs variant av skolissetrikset. Disse bildene ble tatt på flyet hjem fra Tromsø og viser Jan Gunnar som øver seg på en stakkars intetanende supporter som sover fordi han ble litt sliten og trøtt av all den friske luften i Tromsø. Personlig ser vi mest fram til den lenge lovete hårlissetrikset. Visstnok ganske populært i Molde, og Thorstein Helstad har bedt Jan Gunnar være med å øve på det i vinter. Vi kan nesten ikke vente til vi får se dette i aksjon. Kanskje allerede i Vestlandshallen i februar?

At Thorstein Helstad reklamerer for sine egne erotiske underbenklær er velkjent. Men at bestekompis Jan Gunnar Solli reklamerer for ost er ikke så kjent. Før nå...

B-Postabonnement

Returadresse:
Brann Bataljonen Bergen
PB 3759
5845 Bergen

BRANN

SERIE